

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 194

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

30 iunie 2012

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2012/C 194/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 184, 23.6.2012

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2012/C 194/02

Cauza C-39/10: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 mai 2012 — Comisia Europeană/Republica Estonia (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a lucrătorilor — Impozit pe venit — Deducere — Pensii pentru limită de vârstă — Impact asupra pensiilor cu quantum redus — Discriminare între contribuabilii rezidenți și cei nerezidenți)

2

2012/C 194/03

Cauzele conexe C-357/10 și C-359/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 mai 2012 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italia) — Duomo Gpa Srl (C-357/10), Gestione Servizi Pubblici Srl (C-358/10), Irtel Srl (C-359/10)/Comune di Baranzate C-357/10 și C-358/10, Comune di Venegono Inferiore (C-359/10) (Articolele 3 CE, 10 CE, 43 CE, 49 CE și 81 CE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Directiva 2006/123/CE — Articolele 15 și 16 — Concesionarea unor servicii de lichidare, de verificare și de încasare a impozitelor sau a altor venituri ale administrației locale — Legislație națională — Capital social minim — Obligație)

2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2012/C 194/04	Cauza C-368/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 mai 2012 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/18/CE — Proceduri de atribuire de contracte de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii — Contract de achiziții publice pentru livrarea, instalarea și întreținerea unor distribuitoare de băuturi calde și pentru livrarea de ceai, de cafea și a altor ingrediente — Articolul 23 alineatele (6) și (8) — Specificații tehnice — Articolul 26 — Condiții de executare a contractului — Articolul 53 alineatul (1) — Criterii de atribuire a contractelor — Oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic — Produse provenite din agricultura ecologică și din comerțul echitabil — Utilizarea unor etichete în cadrul formulării specificațiilor tehnice și a criteriilor de atribuire — Articolul 39 alineatul (2) — Noțiunea „informații suplimentare” — Articolul 2 — Principiile atribuirii contractelor — Principiul transparenței — Articolul 44 alineatul (2) și articolul 48 — Verificarea aptitudinii și a alegerii participanților — Nivel minim al capacităților tehnice sau profesionale — Respectarea „criteriilor cu privire la caracterul constant al achizițiilor și la comportamentul responsabil din punct de vedere social al întreprinderilor”]	3
2012/C 194/05	Cauza C-100/11 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 mai 2012 — Helena Rubinstein, L'Oréal SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Allergan Inc. [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (5) — Mărcile comunitare verbale BOTOLIST și BOTOCYL — Mărcile figurative și verbale comunitare și naționale BOTOX — Declaraarea nulității — Motive relative de refuz — Atingere adusă renumelui]	4
2012/C 194/06	Cauzele conexate C-338/11-C-347/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 mai 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal administrativ de Montreuil — Franța) — Santander Asset Management SGIIC SA, acționând în numele FIM Santander Top 25 Euro Fi (C-338/11), Santander Asset Management SGIIC SA, acționând în numele Cartera Mobiliaria SA SICAV (C-339/11), Kapitalanlagegesellschaft mbH, acționând în numele Alltri Inka (C-340/11), Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH, acționând în numele DBI-Fonds APT no 737 (C-341/11), SICAV KBC Select Immo (C-342/11), SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH (C-343/11), International Values Series of the DFA Investment Trust Co. (C-344/11), Continental Small Co. Series of the DFA Investment Trust Co. (C-345/11), SICAV GA Fund B (C-346/11), Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH, acționând în numele AMB Generali Aktien Euroland (C-347/11)/Directeur des résidents à l'étranger et des services généraux, Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État [Articolele 63 TFUE și 65 TFUE — Organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) — Diferență de tratament între dividendele plătite unor OPCVM uri nerezidente, supuse unei rețineri la sursă, și dividendele plătite unor OPCVM uri rezidente, care nu sunt supuse unei astfel de rețineri — Necesitatea de a lua în considerare, pentru a aprecia conformitatea măsurii naționale cu libera circulație a capitalurilor, situația deținătorilor de titluri de participare — Lipsă]	4
2012/C 194/07	Cauza C-370/11: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 10 mai 2012 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 36 și 40 din Acordul privind SEE — Impozitare discriminatorie a câștigurilor de capital realizate în urma răscumpărării de acțiuni ale unor organisme de plasament colectiv stabilite în Norvegia sau în Islanda și care nu beneficiază de o autorizație în conformitate cu Directiva 85/611/CEE)	5
2012/C 194/08	Cauza C-92/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Ireland — Irlanda) — Health Service Executive/SC, AC [Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Copil minor care are reședința obișnuită în Irlanda, unde a făcut obiectul unor plasamente repetate — Comportamente agresive și periculoase pentru copilul însuși — Hotărâre judecătorească privind plasarea copilului într-un centru de plasament cu regim închis din Anglia — Domeniu de aplicare material al regulamentului — Articolul 56 — Modalități de consultare și de aprobare — Obligația de a recunoaște sau de a încuviința executarea hotărârii judecătorești privind plasarea copilului într-un centru de plasament cu regim închis — Măsuri provizorii — Procedură preliminară de urgență]	5

2012/C 194/09	Cauza C-529/10: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 29 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/Safilo Spa [Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Fiscalitate directă — Închiderea procedurilor pendinte la instanța fiscală de ultim grad — Abuz de drept — Articolul 4 alineatul (3) TUE — Libertăți garantate prin tratat — Principiul nediscriminării — Ajutoare de stat — Obligația de a asigura aplicarea efectivă a dreptului Uniunii] 6	6
2012/C 194/10	Cauza C-167/11 P: Ordonanța Curții din 22 martie 2012 — Cantiere navale De Poli SpA/Comisia Europeană [Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Ajutoare de stat — Incompatibilitate cu piața comună — Decizie a Comisiei — Modificare a unui ajutor existent — Regulamentul (CE) nr. 794/2004 — Regulamentul (CE) nr. 1177/2002 — Mecanism temporar pentru protecția sectorului construcțiilor navale] 7	7
2012/C 194/11	Cauza C-200/11 P: Ordonanța Curții din 22 martie 2012 — Republica Italiană/Comisia Europeană [Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Ajutoare de stat — Incompatibilitate cu piața comună — Decizia Comisiei — Acțiune în anulare — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Articolul 1 litera (c) — Modificarea unui ajutor existent — Regulamentul (CE) nr. 794/2004 — Articolul 4 alineatul (1) — Mecanism temporar de protecție a sectorului construcțiilor navale] 7	7
2012/C 194/12	Cauza C-333/11: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 8 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra)/Belgische Staat [Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Convenția TIR — Codul vamal comunitar — Accize — Transport efectuat sub acoperirea unui carnet TIR — Descărcare neregulamentară — Determinarea locului infracțiunii — Recuperarea taxelor la import și a accizelor — Competență] 7	7
2012/C 194/13	Cauza C-334/11: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 29 martie 2012 — Lancôme parfums et beauté & Cie/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Focus Magazin Verlag GmbH [Recurs — Marcă comunitară — Marca verbală ACNO FOCUS — Opoziție a titularului mărcii verbale naționale FOCUS — Refuzul înregistrării — Articolul 43 alineatele (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Marcă anterioară înregistrată de cel puțin cinci ani] 8	8
2012/C 194/14	Cauza C-156/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Salzburg (Austria) la 30 martie 2012 — GREP GmbH 9	9
2012/C 194/15	Cauza C-167/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Employment Tribunal Newcastle upon Tyne (Regatul Unit) la 3 aprilie 2012 — C. D./S. T. 9	9
2012/C 194/16	Cauza C-172/12 P: Recurs introdus la 5 aprilie 2012 de El du Pont de Nemours and Company împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 2 februarie 2012 în cauza T-76/08, El du Pont de Nemours and Company și alții/Comisia Europeană 10	10
2012/C 194/17	Cauza C-175/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgerichts München (Germania) la 13 aprilie 2012 — Sandler AG/Hauptzollamt Regensburg 10	10
2012/C 194/18	Cauza C-180/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 16 aprilie 2012 — Stoilov i Ko EOOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna 11	11

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2012/C 194/19	Cauza C-183/12 P: Recurs introdus la 18 aprilie 2012 de Chafiq Ayadi împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 31 ianuarie 2012 în cauza T-527/09, Chafiq Ayadi/Comisia Europeană	12
2012/C 194/20	Cauza C-187/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 aprilie 2012 — SFIR/AGEA și Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali	13
2012/C 194/21	Cauza C-188/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 aprilie 2012 — Italia Zuccheri SpA și CO.PRO.B/AGEA și Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali	13
2012/C 194/22	Cauza C-189/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 aprilie 2012 — Eridania Sadam SpA/AGEA e Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali	14
2012/C 194/23	Cauza C-198/12: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2012 — Comisia Europeană/Republica Bulgaria	14
2012/C 194/24	Cauza C-211/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Corte di Appello di Roma (Italia) la 3 mai 2012 — Martini SpA/Ministero delle Attività Produttive	15
2012/C 194/25	Cauza C-214/12: Recurs introdus la 8 mai 2012 de Land Burgenland împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 28 februarie 2012 în cauzele T-268/08 și T-281/08, Land Burgenland și Republica Austria/Comisia Europeană	16
2012/C 194/26	Cauza C-223/12: Recurs introdus la 14 mai 2012 de Republica Austria împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 28 februarie 2012 în cauzele T-268/08 și T-281/08, Land Burgenland și Republica Austria/Comisia Europeană	17

Tribunalul

2012/C 194/27	Cauza T-344/08: Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2012 — EnBW Energie Baden-Württemberg/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Dosarul administrativ al unei proceduri în materie de înțelegeri — Respingerea cererii de acces — Excepție referitoare la protecția obiectivelor activităților de anchetă — Excepție referitoare la protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție referitoare la protecția procesului decizional — Obligația instituției în cauză de a analiza în mod concret și individual conținutul documentelor menționate în cererea de acces”]	18
2012/C 194/28	Cauza T-6/10: Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2012 — Sviluppo Globale/Comisia [„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Asistență pentru autoritățile administrative vamală și fiscală din Kosovo — Respingerea ofertei unui ofertant — Act care nu poate face obiectul unei căi de atac — Acte confirmativ — Inadmisibilitate — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind procedura de cerere de ofertă — Refuzul parțial al accesului — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț — Motivare insuficientă”]	18
2012/C 194/29	Cauza T-300/10: Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2012 — Internationaler Hilfsfonds/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la contractul LIEN 97 2011 — Refuz parțial de acces — Stabilirea obiectului cererii inițiale — Excepția referitoare la protecția vieții private și a integrității individului — Excepția referitoare la protecția procesului decizional — Principiul bunei administrări — Analiză concretă și individuală — Obligația de motivare”]	19

2012/C 194/30	Cauza T-345/10: Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2012 — Portugalia/Comisia („FEOGA — Secțiunea Orientare — Reducerea unei contribuții financiare — Măsuri de sprijin pentru investiții în exploatațile agricole — Eficacitatea controalelor”) 19	19
2012/C 194/31	Cauza T-580/10: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2012 — Wohlfahrt/OAPI — Ferrero (Kindertraum) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Kindertraum — Marca națională verbală anterioară Kinder — Motiv relativ de refuz — Dovadă a utilizării mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”] 19	19
2012/C 194/32	Cauza T-184/11 P: Hotărârea Tribunalului din 15 mai 2012 — Nijs/Curtea de Conturi („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Regim disciplinar — Procedură disciplinară — Eliberare din funcție cu menținerea drepturilor la pensie pentru limită de vârstă — Articolele 22a și 22b din statut — Cerința de precizie a recursului — Motiv nou — Protecție jurisdicțională efectivă — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale — Inexistența obligației de a invoca din oficiu un motiv întemeiat pe încălcarea termenului rezonabil”) 20	20
2012/C 194/33	Cauza T-280/11: Hotărârea Tribunalului din 15 mai 2012 — Ewald/OAPI — Kin Cosmetics (Keen) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Keen — Marca comunitară figurativă KIN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 20	20
2012/C 194/34	Cauza T-144/12: Acțiune introdusă la 30 martie 2012 — Comsa/OAPI — COMSA (COMSA) 20	20
2012/C 194/35	Cauza T-149/12: Acțiune introdusă la 2 aprilie 2012 — Investronica/OAPI — Olympus Imaging (MICRO) 21	21
2012/C 194/36	Cauza T-159/12: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2012 — Pri/OAPI — Belgravia Investment Group (PRONOKAL) 21	21
2012/C 194/37	Cauza T-161/12: Acțiune introdusă la 11 aprilie 2012 — Free/OAPI — Conradi + Kaiser (FreeLounge) 22	22
2012/C 194/38	Cauza T-166/12: Acțiune introdusă la 10 aprilie 2012 — Bolívar Cerezo/OAPI — Renovalia Energy (RENOVALIA) 22	22
2012/C 194/39	Cauza T-170/12: Acțiune introdusă la 10 aprilie 2012 — Beyond Retro/OAPI — S&K Garments (BEYOND VINTAGE) 23	23
2012/C 194/40	Cauza T-172/12: Acțiune introdusă la 13 aprilie 2012 — Brauerei Beck/OAPI — Aldi (Be Light) ... 23	23
2012/C 194/41	Cauza T-188/12: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2012 — Breyer/Comisia 24	24
2012/C 194/42	Cauza T-190/12: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2012 — Tomana și alții/Consiliul și Comisia 25	25
2012/C 194/43	Cauza T-192/12: Acțiune introdusă la 2 mai 2012 — PAN Europe/Comisia 26	26

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2012/C 194/44	Cauza T-193/12: Acțiune introdusă la 8 mai 2012 — MIP Metro/OAPI — Holsten-Brauerei (H)	26
2012/C 194/45	Cauza T-207/12 P: Recurs introdus la 11 mai 2012 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice din 29 februarie 2012 în cauza F-3/11, Marcuccio/Comisia	27

Tribunalul Funcției Publice

2012/C 194/46	Cauza F-109/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 22 mai 2012 — AU/Comisia Europeană (Funcție publică — Agenți contractuali — Pensii — Indemnizație de plecare)	28
2012/C 194/47	Cauza F-54/12: Acțiune introdusă la 15 mai 2012 — ZZ/Comisia	28
2012/C 194/48	Cauza F-27/08 RENV: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 15 mai 2012 — Simões Dos Santos/OAPI	28

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2012/C 194/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 184, 23.6.2012

Publicații anterioare

JO C 174, 16.6.2012

JO C 165, 9.6.2012

JO C 157, 2.6.2012

JO C 151, 26.5.2012

JO C 138, 12.5.2012

JO C 133, 5.5.2012

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 mai 2012 — Comisia Europeană/Republica Estonia(Cauza C-39/10) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a lucrătorilor — Impozit pe venit — Deducere — Pensii pentru limită de vârstă — Impact asupra pensiilor cu quantum redus — Discriminare între contribuabilii rezidenți și cei nerezidenți)

(2012/C 194/02)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls, K. Saaremäel-Stoilov și R. Lyal, agenți)

Pârâtă: Republica Estonia (reprezentant: M. Linntam, agent)

Interveniente în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. Muñoz Pérez și A. Rubio Gonzáles, agenți), Republica Portugheză (reprezentant: L. Inez Fernandes, agent), Regatul Suediei (reprezentant: A. Falk, agent), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentant: S. Ossowski, agent), Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller, C. Blaschke și B. Klein, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 45 TFUE și a articolului 28 din Acordul privind SEE — Impozit pe venit provenit din pensii pentru limită de vârstă — Legislație națională care nu prevede posibilitatea de a acorda o scutire de impozit pe venit pentru particularii nerezidenți ale căror venituri totale sunt atât de reduse încât ar beneficia de scutirea de impozit pe venit dacă ar fi contribuabili rezidenți

Dispozitivul

1. Prin excluderea pensionarilor nerezidenți de la beneficiul deducerilor prevăzute prin Legea privind impozitul pe venit (tulumaksusedus) din 15 decembrie 1999, astfel cum a fost modificată prin Legea din 26 noiembrie 2009, atunci când, având în vedere quantumul redus al pensiilor lor, aceștia nu sunt impozabili în statul membru de reședință, în temeiul legislației fiscale din acesta din urmă, Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 45 TFUE și al articolului 28 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.
2. Obligă Republica Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

3. Regatul Spaniei, Republica Portugheză, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 63, 13.3.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 mai 2012 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italia) — Duomo Gpa Srl (C-357/10), Gestione Servizi Pubblici Srl (C-358/10), Irtel Srl (C-359/10)/Comune di Baranzate C-357/10 și C-358/10, Comune di Venegono Inferiore (C-359/10)

(Cauzele conexate C-357/10 și C-359/10) ⁽¹⁾

(Articolele 3 CE, 10 CE, 43 CE, 49 CE și 81 CE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Directiva 2006/123/CE — Articolele 15 și 16 — Concesionarea unor servicii de lichidare, de verificare și de încasare a impozitelor sau a altor venituri ale administrației locale — Legislație națională — Capital social minim — Obligație)

(2012/C 194/03)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Duomo Gpa Srl (C-357/10), Gestione Servizi Pubblici Srl (C-358/10), Irtel Srl (C-359/10)

Pârâte: Comune di Baranzate (C-357/10 și C-358/10), Comune di Venegono Inferiore (C-359/10)

Cu participarea: Agenzia Italiana per le Pubbliche Amministrazioni SpA (AIPA)

Obiectul

Cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Interpretarea articolelor 15 și 16 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, p. 36, Ediție

specială 13/vol.58, p. 50) și a articolelor 3, 10, 43, 49 și 81 CE Comunicări comerciale ale profesiilor reglementate — Concesionarea serviciilor de lichidare, stabilire și încasare a taxelor sau a altor venituri ale administrațiilor locale — Capital social minim impus de legislația națională

Dispozitivul

Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții precum cea din acțiunea principală, care prevede:

- obligația operatorilor economici, cu excepția societăților cu capital majoritar public, de a și ajusta, dacă este cazul, la 10 milioane de euro cuantumul minim al capitalului vărsat integral pentru a fi autorizați să desfășoare activități de lichidare, de verificare și de încasare a taxelor și a altor venituri ale autorităților locale;
- nulitatea atribuirii unor astfel de servicii unor operatori care nu îndeplinesc această cerință privind capitalul social minim și
- interdicția de a obține noi contracte sau de a participa la cereri de ofertă deschise în vederea atribuirii acestor servicii înainte de îndeplinirea obligației de ajustare a capitalului social.

(¹) JO C 260, 25.9.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 mai 2012 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-368/10) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/18/CE — Proceduri de atribuire de contracte de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii — Contract de achiziții publice pentru livrarea, instalarea și întreținerea unor distribuitoare de băuturi calde și pentru livrarea de ceai, de cafea și a altor ingrediente — Articolul 23 alineatele (6) și (8) — Specificații tehnice — Articolul 26 — Condiții de executare a contractului — Articolul 53 alineatul (1) — Criterii de atribuire a contractelor — Oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic — Produse provenite din agricultura ecologică și din comerțul echitabil — Utilizarea unor etichete în cadrul formulării specificațiilor tehnice și a criteriilor de atribuire — Articolul 39 alineatul (2) — Noțiunea „informații suplimentare” — Articolul 2 — Principiile atribuirii contractelor — Principiul transparenței — Articolul 44 alineatul (2) și articolul 48 — Verificarea aptitudinii și a alegerii participanților — Nivel minim al capacităților tehnice sau profesionale — Respectarea „criteriilor cu privire la caracterul constant al achizițiilor și la comportamentul responsabil din punct de vedere social al întreprinderilor”]

(2012/C 194/04)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Zadra și F. Wilman, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels și M. de Ree, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 2, a articolului 23 alineatele (6) și (8), a articolului 44 alineatul (2), a articolului 48 alineatele (1) și (2) și a articolului 53 alineatul (1) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116) — Principii de atribuire a contractelor — Specificații tehnice — Verificarea respectării cerințelor și selecția participanților, atribuirea contractelor — Capacități tehnice sau profesionale — Criterii de atribuire a contractelor — Livrarea, instalarea și întreținerea distribuitoarelor de cafea

Dispozitivul

1. Prin faptul că, în cadrul procedurii de atribuire a unui contract de achiziții publice pentru livrarea și gestionarea unor distribuitoare de cafea care a făcut obiectul unui anunț publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la 16 august 2008, provincia Noord-Holland:

- a stabilit o specificație tehnică incompatibilă cu articolul 23 alineatul (6) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1422/2007 al Comisiei din 4 decembrie 2007, impunând în caietul de sarcini obligația ca anumite produse care urmau să fie furnizate să poarte o anumită etichetă ecologică în loc să utilizeze specificații detaliate;
- a stabilit criterii de atribuire incompatibile cu articolul 53 alineatul (1) litera (a) din directiva menționată, prevăzând că, în situația în care anumite produse care urmează să fie furnizate poartă anumite etichete, se va acorda un anumit număr de puncte în cadrul alegerii ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, fără să fi enumerat criteriile pe baza cărora se acordă aceste etichete și fără să fi autorizat posibilitatea de a demonstra prin orice mijloc de probă că un produs îndeplinește aceste criterii;
- a stabilit un nivel minim de capacitate tehnică neautorizat de articolul 44 alineatul (2) și de articolul 48 din directiva menționată impunând ca niveluri minime de capacitate și cerințe de aptitudine în caietul de sarcini condiția potrivit căreia ofertanții trebuie să respecte „criteriul[e] cu privire la achizițiile constante și la comportamentul responsabil din punct de vedere social al întreprinderilor” și să arate cum respectă aceste criterii și cum „contribuie la îmbunătățirea durabilității pieței cafelei și la producția responsabilă din punct de vedere ecologic, social și economic” și

— a stabilit o clauză care nu respectă obligația de transparență prevăzută la articolul 2 din aceeași directivă impunând condiția potrivit căreia ofertanții trebuie să respecte „criteriul[e] cu privire la achizițiile constante și la comportamentul responsabil din punct de vedere social al întreprinderilor” și să arate care este modalitatea prin care îndeplinesc aceste criterii și cum „contribuie la îmbunătățirea durabilității pieței cafelei și la producția responsabilă din punct de vedere ecologic, social și economic”,

Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prevederilor menționate mai sus.

2. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
3. Obligă Regatul Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 328, 4.12.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 mai 2012 — Helena Rubinstein, L'Oréal SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Allergan Inc.

(Cauza C-100/11 P) (¹)

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (5) — Mărcile comunitare verbale BOTOLIST și BOTOCYL — Mărcile figurative și verbale comunitare și naționale BOTOX — Declaraarea nulității — Motive relative de refuz — Atingere adusă renumelui]

(2012/C 194/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Helena Rubinstein, L'Oréal SA (reprezentant: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent), Allergan Inc. (reprezentant: F. Clark, barrister)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 16 decembrie 2010 pronunțate în cauzele conexate T-345/08 și T-357/08, Rubinstein și L'Oréal/OAPI — Allergan (Botolist și Botocyl), prin care Tribunalul a respins o acțiune în anulare formulată de titularul mărcii verbale comunitare „BOTOLIST”, pentru produse din clasa 3, împotriva Deciziei R 863/2007-1 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 28 mai 2008 prin care a fost anulată decizia diviziei de anulare care a respins cererea de constatare a nulității mărcii menționate, prezentată de titularul mărcii figurative și verbale, comunitare și naționale „BOTOX” pentru produse din clasele 5 și 16 și pentru serviciile din clasa 42 — Interpretarea și aplicarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Motive relative de refuz — Atingere adusă renumelui — Interpretarea și aplicarea articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009) — Obligația de motivare

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Helena Rubinstein SNC și L'Oréal SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 145, 14.5.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 mai 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal administrativ de Montreuil — Franța) — Santander Asset Management SGIIC SA, acționând în numele FIM Santander Top 25 Euro Fi (C-338/11), Santander Asset Management SGIIC SA, acționând în numele Cartera Mobiliaria SA SICAV (C-339/11), Kapitalanlagegesellschaft mbH, acționând în numele Alltri Inka (C-340/11), Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH, acționând în numele DBI-Fonds APT no 737 (C-341/11), SICAV KBC Select Immo (C-342/11), SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH (C-343/11), International Values Series of the DFA Investment Trust Co. (C-344/11), Continental Small Co. Series of the DFA Investment Trust Co. (C-345/11), SICAV GA Fund B (C-346/11), Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH, acționând în numele AMB Generali Aktien Euroland (C-347/11)/ Directeur des résidents à l'étranger et des services généraux, Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État

(Cauzele conexate C-338/11-C-347/11) (¹)

[Articolele 63 TFUE și 65 TFUE — Organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) — Diferență de tratament între dividendele plătite unor OPCVM-uri nerezidente, supuse unei rețineri la sursă, și dividendele plătite unor OPCVM-uri rezidente, care nu sunt supuse unei astfel de rețineri — Necesitatea de a lua în considerare, pentru a aprecia conformitatea măsurii naționale cu libera circulație a capitalurilor, situația deținătorilor de titluri de participare — Lipsă]

(2012/C 194/06)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ de Montreuil

Părțile din acțiunea principală

Reclamant(ă)(ți)(e): Santander Asset Management SGIIC SA, acționând în numele FIM Santander Top 25 Euro Fi (C-338/11), Santander Asset Management SGIIC SA, acționând în numele Cartera Mobiliaria SA SICAV (C-339/11), Kapitalanlagegesellschaft mbH, acționând în numele Alltri Inka (C-340/11), Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH, acționând în numele DBI-Fonds APT n° 737 (C-341/11), SICAV KBC Select Immo (C-342/11), SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH (C-343/11), International Values Series of the DFA Investment Trust Co. (C-344/11), Continental Small Co. Series of the DFA Investment Trust Co. (C-345/11), SICAV GA Fund B (C-346/11), Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH, acționând în numele AMB Generali Aktien Euroland (C-347/11)

Pârâți: Directeur des résidents à l'étranger et des services généraux, Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal administrativ de Montreuil — Interpretarea articolelor 63 TFUE și 65 TFUE — Diferență de tratament fiscal între organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) nerezidente, supuse unei rețineri la sursă, și organismele rezidente, care nu sunt supuse unei astfel de rețineri — Obstacol în calea liberei circulații a capitalurilor — Necesitatea de a lua în considerare, în vederea aprecierii conformității unei rețineri la sursă cu acest principiu, și situația deținătorilor de titluri de participare

Dispozitivul

Articolele 63 TFUE și 65 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru care prevede impozitarea, prin intermediul reținerii la sursă, a dividendelor de origine națională atunci când acestea sunt încasate de organisme de plasament colectiv în valori mobiliare rezidente în alt stat, în condițiile în care astfel de dividende sunt scutite de impozit în cazul organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare rezidente în primul stat.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 10 mai 2012 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-370/11) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 36 și 40 din Acordul privind SEE — Impozitare discriminatorie a câștigurilor de capital realizate în urma răscumpărării de acțiuni ale unor organisme de plasament colectiv stabilite în Norvegia sau în Islanda și care nu beneficiază de o autorizație în conformitate cu Directiva 85/611/CEE)

(2012/C 194/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: W. Mölls, agent)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezențanți: J.-C. Halleux și M. Jacobs, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 36 și 40 din Acordul privind Spațiul Economic European — Impozitare discriminatorie a câștigurilor de capital realizate în urma răscumpărării de acțiuni ale unor organisme de plasament colectiv stabilite în Norvegia sau în Islanda și care nu beneficiază de o autorizație în conformitate cu Directiva 85/611/CEE

Dispozitivul

1. Prin menținerea normelor potrivit cărora câștigurile de capital realizate în urma răscumpărării de acțiuni ale unor organisme de plasament colectiv, al căror patrimoniu este investit în creanțe într-o proporție mai mare de 40 %, și care nu beneficiază de o autorizație în conformitate cu Directiva 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament

colectiv în valori mobiliare (OPCVM) nu sunt impozabile în cazul în care aceste organisme sunt stabilite în Belgia, în timp ce câștigurile de capital realizate în urma răscumpărării de acțiuni ale unor asemenea organisme stabilite în Norvegia sau în Islanda sunt impozabile, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.

2. Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 290, 1.10.2011.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Ireland — Irlanda) — Health Service Executive/SC, AC

(Cauza C-92/12) (¹)

[Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Copil minor care are reședința obișnuită în Irlanda, unde a făcut obiectul unor plasamente repetate — Comportamente agresive și periculoase pentru copilul însuși — Hotărâre judecătorească privind plasarea copilului într-un centru de plasament cu regim închis din Anglia — Domeniu de aplicare material al regulamentului — Articolul 56 — Modalități de consultare și de aprobare — Obligația de a recunoaște sau de a încuviința executarea hotărârii judecătorești privind plasarea copilului într-un centru de plasament cu regim închis — Măsuri provizorii — Procedură preliminară de urgență]

(2012/C 194/08)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Health Service Executive

Pârâți: SC, AC

Cu participarea: Attorney General

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — High Court of Ireland — Interpretarea articolului 56 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183) — Domeniu de aplicare rationae materiae — Hotărâre a unei instanțe irlandeze de plasare a unui copil, cu domiciliul în

Irlanda, în detenție într-o unitate de terapie și de educație în regim de supraveghere din Regatul Unit — Modalități de consultare și de primire a consimțământului pentru asigurarea protecției efective a copilului — Obligație de recunoaștere și/sau de încuviințare a executării hotărârii de plasare a copilului într-o unitate de terapie în regim de supraveghere prealabilă plasării?

Dispozitivul

1. Hotărârea unei instanțe dintr-un stat membru prin care se dispune plasarea unui copil într-un centru de plasament cu regim închis care oferă îngrijire terapeutică și educațională, situat într-un alt stat membru, care implică, pentru protecție, o privare de libertate pe o perioadă determinată, intră în domeniul de aplicare material al Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000.
2. Aprobarea prevăzută la articolul 56 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2201/2003 trebuie dată, anterior adoptării hotărârii judecătorești prin care se dispune plasarea unui copil, de o autoritate competentă reglementată de dreptul public. Nu este suficient ca centrul de plasament în care copilul trebuie plasat să își dea aprobarea. În împrejurări cum sunt cele din acțiunea principală, în care instanța din statul membru care a decis plasarea are îndoieli asupra problemei dacă o aprobare a fost dată în mod valabil în statul membru solicitat, deoarece nu a fost posibil să se stabilească cu certitudine care era autoritatea competentă în acest ultim stat, este posibilă o regularizare pentru asigurarea faptului că cerința unei aprobări prevăzută la articolul 56 din Regulamentul nr. 2201/2003 a fost pe deplin respectată.
3. Regulamentul nr. 2201/2003 trebuie interpretat în sensul că unei hotărâri a unei instanțe dintr-un stat membru prin care se dispune plasarea obligatorie a unui copil într-un centru de plasament cu regim închis situat în alt stat membru trebuie, înainte de executarea în statul membru solicitat, să îi fie încuviințată executarea în acest stat membru. Pentru a nu lipsi regulamentul de efectul său util, hotărârea instanței din statul membru solicitat privind cererea de încuviințare a executării trebuie să fie luată cu o celeritate deosebită, fără ca căile de atac îndreptate împotriva unei asemenea hotărâri a instanței din statul membru solicitat să poată avea un efect suspensiv.
4. În cazul în care a fost dată pentru o perioadă determinată, aprobarea unei plasări în temeiul articolului 56 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2201/2003 nu se aplică hotărârilor care au ca obiect prelungirea duratei plasării. În asemenea împrejurări, o nouă aprobare trebuie să fie solicitată. O hotărâre judecătorească prin care se dispune plasarea într-un alt stat membru pentru care a fost încuviințată executarea nu poate fi executată în acest ultim stat decât pentru perioada arătată în hotărârea prin care s-a dispus plasarea.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 29 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/Safilo Spa

(Cauza C-529/10) ⁽¹⁾

[Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Fiscalitate directă — Închiderea procedurilor pendinte la instanța fiscală de ultim grad — Abuz de drept — Articolul 4 alineatul (3) TUE — Libertăți garantate prin tratat — Principiul nediscriminării — Ajutoare de stat — Obligația de a asigura aplicarea efectivă a dreptului Uniunii]

(2012/C 194/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din acțiunea principală

Recurente: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Intimată: Safilo Spa

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Corte suprema di cassazione — Impozit pe profit — Legislație națională care prevede o cotă diferită a impozitului pe dividendele societăților în funcție de locul în care acestea au sediul — Operațiune comercială care implică participarea unor societăți cu sediul în Italia și a unor societăți cu sediul în străinătate — Decizie a administrației de a considera aplicabile impozitele datorate în cazul societăților cu sediul în străinătate — Noțiunea de abus de drept, astfel cum este definită în cauza C-255/02, Halifax și alții — Aplicabilitate în cazul impozitelor naționale nearmonizate cum sunt impozitele directe

Dispozitivul

Dreptul Uniunii, în special principiul interzicerii abuzului de drept, articolul 4 alineatul (3) TUE, libertățile garantate prin Tratatul FUE, principiul nediscriminării, normele din domeniul ajutoarelor de stat, precum și obligația de a asigura aplicarea efectivă a dreptului Uniunii, trebuie interpretat în sensul că nu se opune aplicării, într-o cauză precum acțiunea principală, referitoare la fiscalitatea directă, a unei dispoziții naționale care prevede închiderea procedurilor fiscale pendinte la instanța de ultim grad prin plata unei sume egale cu 5 % din valoarea litigiului, atunci când aceste proceduri au la bază

⁽¹⁾ JO C 133, 5.5.2012

acțiuni înscrise pe rol în primă instanță cu mai mult de 10 ani înainte de data intrării în vigoare a acestei dispoziții, iar administrația fiscală a căzut în pretenții în primele două grade de jurisdicție.

⁽¹⁾ JO C 30, 29.1.2011.

Ordonanța Curții din 22 martie 2012 — Cantiere navale De Poli SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-167/11 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Ajutoare de stat — Incompatibilitate cu piața comună — Decizie a Comisiei — Modificare a unui ajutor existent — Regulamentul (CE) nr. 794/2004 — Regulamentul (CE) nr. 1177/2002 — Mecanism temporar pentru protecția sectorului construcțiilor navale]

(2012/C 194/10)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Cantiere navale De Poli SpA (reprezentanți: A. Abate și A. Franchi, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și C. Urraca Caviedes, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 3 februarie 2011, Cantiere navale De Poli/Comisia (T-584/08), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare împotriva Deciziei 2010/38/CE a Comisiei din 21 octombrie 2008 referitoare la ajutorul de stat C-20/08 (ex N 62/08) pe care Italia intenționează să îl pună în aplicare în favoarea sectorului construcțiilor navale (JO 2010, L 17, p. 50)

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Cantiere navale De Poli SpA la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 173, 11.6.2011.

Ordonanța Curții din 22 martie 2012 — Republica Italiană/Comisia Europeană

(Cauza C-200/11 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Ajutoare de stat — Incompatibilitate cu piața comună — Decizia Comisiei — Acțiune în anulare — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Articolul 1 litera (c) — Modificarea unui ajutor existent — Regulamentul (CE) nr. 794/2004 — Articolul 4 alineatul (1) — Mecanism temporar de protecție a sectorului construcțiilor navale]

(2012/C 194/11)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și C. Urraca Caviedes, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 3 februarie 2011 în cauza T-3/09 (Italia/Comisia), prin care Tribunalul a respins o cerere de anulare a Deciziei 2010/38/CE a Comisiei din 21 octombrie 2008 privind ajutorul de stat C 20/08 (fost N 62/08) pe care Italia intenționează să îl pună în aplicare prin modificarea schemei N 59/04 privind un mecanism temporar de protecție a sectorului construcțiilor navale (JO 2010, L 17, p. 50)

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 204, 9.7.2011.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 8 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra)/Belgische Staat

(Cauza C-333/11) ⁽¹⁾

[Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Convenția TIR — Codul vamal comunitar — Accize — Transport efectuat sub acoperirea unui carnet TIR — Descărcare neregulamentară — Determinarea locului infracțiunii — Recuperarea taxelor la import și a accizelor — Competență]

(2012/C 194/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra)

Pârât: Belgische Staat

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van Cassatie van België — Interpretarea articolului 454 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3), a articolului 6 alineatul (1) și a articolului 7 alineatul (1) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129) și a articolului 37 din Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR) — Infrațiuni sau nereguli — Locul infracțiunii sau al neregulii — Loc considerat că se situează în locul unde se constată infracțiunea sau neregula, în situația în care este imposibil să se stabilească locul în care aceasta a fost comisă

Dispozitivul

1. Articolul 454 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1662/1999 al Comisiei din 28 iulie 1999, trebuie interpretat în sensul că o asociație garanta poate dovedi locul comiterii unei infracțiuni sau nereguli întemeindu-se pe locul în care a fost acceptat carnetul TIR și unde au fost aplicate sigiliile. În cazul în care acea asociație reușește să răstoarne prezumția de competență a autorităților vamale ale statului membru pe teritoriul căruia s-a constatat o infracțiune sau o neregulă în cursul unui transport efectuat sub acoperirea unui carnet TIR în favoarea autorităților statului membru pe teritoriul căruia s-a comis în mod efectiv respectiva infracțiune sau neregulă, împrejurare care trebuie verificată de instanța de trimitere, autoritățile vamale ale acestui din urmă stat devin competente în privința recuperării datoriei vamale.
2. Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse, astfel cum a fost modificată prin Directiva 96/99/CE a Consiliului din 30 decembrie 1996, trebuie să fie interpretate în sensul că autoritățile vamale ale unui stat membru pe teritoriul căruia au fost descoperite, sechestrate și confiscate au competența de a recupera acciza, chiar dacă acele mărfuri au fost introduse pe teritoriul Uniunii într-un alt stat membru, în măsura în care mărfurile respective sunt deținute în scopuri comerciale, împrejurare care trebuie determinată de instanța de trimitere.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 29 martie 2012 — Lancôme parfums et beauté & Cie/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Focus Magazin Verlag GmbH

(Cauza C-334/11) (¹)

[Recurs — Marcă comunitară — Marca verbală ACNO FOCUS — Opoziție a titularului mărcii verbale naționale FOCUS — Refuzul înregistrării — Articolul 43 alineatele (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Marcă anterioară înregistrată de cel puțin cinci ani]

(2012/C 194/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Lancôme parfums et beauté & Cie (reprezentant: A. von Mühlendahl, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent), Focus Magazin Verlag GmbH (reprezentanți: R. Schweizer și J. Berlinger, avocați)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 14 aprilie 2011 — Lancôme/OAPI (T-466/08) prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată de solicitantul mărcii verbale „ACNO FOCUS” pentru produse din clasa 3 împotriva Deciziei R 1796/2007-1 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 29 iulie 2008 de respingere a căii de atac introduse împotriva deciziei diviziei de opoziție prin care s-a respins cererea de înregistrare a mărcii sus-menționate în cadrul opoziției formulate de titularul mărcii verbale naționale „FOCUS” pentru produse și servicii din clasele 3, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 34, 36, 38, 39, 41 și 42 — Interpretarea și aplicarea articolului 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009) — Noțiunea de utilizare serioasă a unei mărci

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Lancôme parfums et beauté & Cie la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 282, 24.9.2011.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Salzburg (Austria) la 30 martie 2012 — GREP GmbH**(Cauza C-156/12)**

(2012/C 194/14)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Landesgericht Salzburg

Părțile din acțiunea principală*Reclamant:* Freistaat Bayern*Pârâtă:* GREP GmbH*Intervenient:* Revisor beim Landesgericht Salzburg**Întrebările preliminare**

1. Articolul 51 alineatul (1) prima teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că în domeniul de aplicare al cartei intră și o procedură de încuviințare a executării hotărârilor judecătorești pronunțate într-un stat membru în conformitate cu articolul 38 și următoarele din Regulamentul nr. 44/2001 ⁽¹⁾?
- 2.a) În cazul unui răspuns afirmativ, principiul protecției jurisdicționale efective consacrat la articolul 47 din cartă cuprinde și dreptul de a solicita scutirea de plata cheltuielilor de judecată, în special a unei taxe forfetare care trebuie plătite în cazul formulării unei căi de atac și/sau a onorariilor aferente asistenței unui avocat plătite în cadrul unei proceduri precum cea menționată la punctul 1?
- 2.b) Acest lucru este valabil și în cazul unei proceduri de executare realizate în temeiul dreptului național, sau cel puțin în cazul unei proceduri de recurs care privește totodată și investirea cu formulă executorie, în cazul în care, prin una și aceeași ordonanță, instanța a investit titlul cu formulă executorie și s-a pronunțat asupra cererii de încuviințare a executării?
3. Există totuși, în subsidiar, un drept la asistență judiciară (scutire de plata cheltuielilor de judecată) în sensul arătat mai sus rezultat din articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001 și/sau din articolul 6 paragraful 1 din CEDO, în cazul în care pentru formularea unei căi de atac (concret, un recurs) legislația națională prevede că este obligatorie asistența prin avocat?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Employment Tribunal Newcastle upon Tyne (Regatul Unit) la 3 aprilie 2012 — C. D./S. T.**(Cauza C-167/12)**

(2012/C 194/15)

*Limba de procedură: engleza***Instanța de trimitere**

Employment Tribunal Newcastle upon Tyne

Părțile din acțiunea principală*Reclamant:* C. D.*Pârât:* S. T.**Întrebările preliminare**

În fiecare dintre întrebările de mai jos:

- (a) Expresia „o mamă beneficiară care un copil în urma unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat” se referă la împrejurările în care mama beneficiară în cauză este un lucrător și nu a fost ea însăși, în perioada relevantă, gravidă sau a dat naștere copilului în cauză.
- (b) Expresia „mamă surogat” se referă la o femeie a fost gravidă și a dat naștere unui copil pentru o mamă beneficiară.
 1. Articolul 1 alineatul (1) și/sau articolului 2 litera (c) și/sau articolul 8 alineatul (1) și/sau articolul 11 alineatul (2) litera (b) din Directiva 92/85/CEE ⁽¹⁾ privind lucrătoarele gravide prevăd dreptul la concediu de maternitate pentru o mamă care are un copil în urma unui contract de reproducerea umană asistată prin intermediul unei mame surogat?
 2. Directiva 92/85/CEE prevede dreptul la concediu de maternitate pentru o mamă beneficiară care are un copil în urma unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat, în condițiile în care mama beneficiară:
 - (a) poate alăpta după naștere și/sau
 - (b) alăptează efectiv după naștere?
 3. Refuzul unui angajator de a acorda concediu de maternitate unei mame beneficiare care a avut un copil în urma unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surogat încalcă articolul 14 coroborat cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) și/sau litera (b) și/sau cu articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2006/54/CE ⁽²⁾ privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă?

4. Refuzul de a acorda concediu de maternitate unei mame beneficiare care are un copil în urma unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surrogat încalcă articolul 14 coroborat cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) și/sau litera (b) și/sau cu articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2006/54/CE pentru motivul raportului mamei beneficiare cu mama surrogat a copilului?
5. Faptul de a supune o mamă beneficiară care are un copil în urma unui contract de reproducere umană asistată prin intermediul unei mame surrogat unui tratament mai puțin favorabil încalcă articolul 14 coroborat cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) și/sau litera (b) și/sau cu articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2006/54/CE pentru motivul raportului mamei beneficiare cu mama surrogat a copilului?
6. Dacă răspunsul la întrebarea 4 este afirmativ, statutul de mamă beneficiară este suficient pentru a-i da dreptul la concediu de maternitate pe baza raportului său cu mama surrogat a copilului?
7. În cazul în care răspunsul la oricare dintre întrebările 1, 2, 3 și 4 este afirmativ:
 - 7.1 Directiva 92/85/CEE are efect direct în ceea ce privește aspectele relevante? și
 - 7.2 Directiva 2006/54/CE are efect direct în ceea ce privește aspectele relevante?

-
- (¹) Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 348, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 3).
- (²) Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă), JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262.
-

Recurs introdus la 5 aprilie 2012 de EI du Pont de Nemours and Company împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 2 februarie 2012 în cauza T-76/08, EI du Pont de Nemours and Company și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-172/12 P)

(2012/C 194/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: EI du Pont de Nemours and Company (reprezentanți: J. Boyce, A. Lyle-Smythe, solicitors)

Celelalte părți în proces: DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA, Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-76/08 în măsura în care prin aceasta se confirmă concluziile Comisiei Europene potrivit cărora recurenta a participat la încălcare și a fost obligată să plătească o amendă;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit motivelor de recurs invocate de recurentă, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept constatând că aceasta era răspunzătoare pentru încălcările săvârșite de DuPont Dow Elastomers („DDE”). În măsura în care recursul este admis pentru acest motiv, rezultă că:

- în ceea ce privește perioada anterioară constituirii DDE (când activitatea cu cauciuc cloropren era deținută de recurentă), Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că era prescrisă aplicarea de către Comisie a unei amenzi recurente ca urmare a participării la încălcare a uneia dintre filialele acesteia și
- din moment ce aplicarea unei amenzi de către Comisie era prescrisă, iar aceasta nu a reușit să demonstreze un interes legitim pentru adoptarea unei decizii împotriva recurente, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că recurenta era răspunzătoare pentru participarea filialelor sale în perioada anterioară constituirii DDE.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgerichts München (Germania) la 13 aprilie 2012 — Sandler AG/Hauptzollamt Regensburg

(Cauza C-175/12)

(2012/C 194/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sandler AG

Pârât: Hauptzollamt Regensburg

Întrebările preliminare

1. Articolul 889 alineatul (1) primul paragraf a doua liniuță din Regulamentul de aplicare a Codului vamal ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că acesta nu reglementează decât acea situație a cererii de rambursare a taxelor la import în care o marfă a fost mai întâi introdusă în liberă circulație utilizându-se nivelul taxei pentru țări terțe, dar ulterior se constată că la momentul acceptării declarației vamale marfa beneficia de un regim preferențial sau de o scutire de taxă vamală (în speță este vorba despre o taxă vamală preferențială), care însă la momentul depunerii cererii de rambursare expirase din nou, ceea ce are drept consecință faptul că nu se poate opune expirarea regimului preferențial limitat în timp atunci când entitatea interesată depune cererea de rambursare, în cazul în care regimul preferențial a fost acordat la momentul plasării în regimul tarifar, și a fost refuzat de administrație abia la momentul recuperării a posteriori a taxelor la import, iar drept bază de calcul se utilizează nivelul taxei pentru țări terțe?
2. Articolul 16 alineatul (1) litera (b), respectiv articolul 32 din Protocolul nr. 1 la anexa V la Acordul de la Cotonou ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că, atunci când statul exportator a aplicat pe un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 o ștampilă diferită față de specimenul pus la dispoziția Comisiei, autoritățile vamale din statul importator tratează această abatere, în caz de dubiu, ca pe o neregularitate de formă în sensul articolului 16 alineatul (1) litera (b) din Protocolul nr. 1 la anexa V la Acordul de la Cotonou și în consecință pot declara nul certificatul de circulație EUR.1 fără participarea autorităților vamale din statul exportator?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:
 - (a) Articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Protocolul nr. 1 la anexa V la Acordul de la Cotonou este aplicabil și atunci când neregularitatea de formă nu este recunoscută direct la data importului, ci de abia la verificarea ulterioară efectuată de către autoritatea vamală?
 - (b) Articolul 16 alineatele (4) și (5) din Protocolul nr. 1 la anexa V la Acordul de la Cotonou poate fi interpretat în sensul că o neregularitate de formă este considerată ca fiind înlăturată atunci când, într-un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, la rubrica „Observații” nu figurează textual niciuna dintre specificațiile prevăzute la articolul 16 alineatul (4) din Protocolul nr. 1 la Acordul de la Cotonou, ci doar o mențiune prin care se precizează că certificatul de regim preferențial a fost emis ulterior?

4. În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare:

Articolul 236 alineatul (1) din Codul vamal ⁽³⁾ trebuie interpretat în sensul că taxele la import nu erau datorate în mod legal și că în consecință recuperarea a posteriori a acestor taxe potrivit articolului 220 alineatul (1) din Codul vamal nu a fost legală, dacă nu este permis ca certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 utilizate inițial să fie declarate nule de către autoritatea vamală din statul importator, fără intervenția autorităților vamale din statul exportator?

5. Chiar și în situația în care se prezintă un certificat de circulație EUR.1 eliberat ulterior conform articolului 16 din Protocolul nr.1 la anexa V la Acordul de la Cotonou, prevederile articolului 889 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal permit aprobarea rambursării taxelor la import deja recuperate a posteriori și plătite numai atunci când regimul preferențial mai este valabil la data solicitării de acordare?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, JO L 302, p. 1, Ediție specială, p. 58, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 214/2007 al Comisiei din 28 februarie 2007 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar.

⁽²⁾ 2000/483/CE: Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000, JO L 317, p. 3, Ediție specială 11/vol. 23, p. 3.

⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, JO L 302, p. 1, Ediție specială, p. 58.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 16 aprilie 2012 — Stoilov i Ko EOOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Cauza C-180/12)

(2012/C 194/18)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Stoilov i Ko EOOD

Pârât: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Întrebările preliminare

1. Marfa — benzi de material neșesut sub formă de rulouri destinate confecționării de storuri de interior —, în scopul clasificării tarifare conform Nomenclurii combinate 2009, care constituie anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, trebuie clasificată în funcție de caracteristicile mărfii ca „țesătură” sub codul NC 5407 61 30 sau în funcție de utilizarea sa unică — pentru storuri de interior — sub codul NC 6303 92 10, ținând seama de următoarele:

- (a) noțiunea „articole confecționate”, în sensul notei 7 din capitolul 63 („Alte articole textile confecționate; seturi; îmbrăcăminte purtată sau uzată și articole textile purtate sau uzate; zdrențe”) din secțiunea XI („Materiale textile și articole din aceste materiale”) din Nomenclatura combinată 2009, interpretată în coroborare cu [secțiunea A] punctul 2 litera (a) din Regulile generale ale Nomenclaturii cu privire la noțiunea „articol incomplet sau nefinit” și având în vedere cazul amintit la litera (c) din nota 7, caracteristicile articolului care face obiectul litigiului, precum și posibilitatea ca din acest articol să se confecționeze un produs finit unic;
- (b) aspectul dacă noțiunea „țesătură”, conform capitolului 54 subpoziția 5407 61 30 din Nomenclatura combinată, cuprinde și benzi de material, care, la fel ca produsul finit, care reprezintă scopul lor de utilizare unic — storuri de interior —, sunt prevăzute cu margini întărite pe lungime, având în vedere astfel enumerarea expresă a acestui produs la subpoziția 6303 92 10 din nomenclatură?
2. Există vreun motiv rațional pentru prezumția că în persoana declarantului vamal, care are și calitatea de persoană plătitoare de taxe vamale ca urmare a importului de mărfuri, s-a născut și dreptul la încrederea legitimă în ceea ce privește clasificarea tarifară a mărfii și că, în conformitate cu articolul 71 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, precum și ținând seama de principiul încrederii legitime, trebuie aplicată poziția tarifară a mărfii indicată în declarația vamală în cazul în care, potrivit situației de fapt din acțiunea principală, la momentul depunerii declarației vamale existau următoarele împrejurări:
- (a) în privința unei declarații vamale depuse anterior cu privire la aceleași mărfuri, care aveau aceeași poziție tarifară, autoritățile vamale nu au prelevat eşantioane conform procedurii de control al mărfii, inclusiv conform unui control privind clasificarea tarifară, reținute într-un proces-verbal, astfel încât s-a tras concluzia că marfa corespundea datelor din declarație;
- (b) nu a fost efectuat niciun control ulterior acordării liberului de vamă pentru alte cinci declarații vamale pentru aceleași mărfuri cu aceeași poziție tarifară care au fost depuse de asemenea anterior, mai exact înainte și după data întocmirii procesului-verbal privind controlul vamal în care s-a constatat că poziția tarifară este corectă?
3. În ceea ce privește respectarea principiului autorității de lucru judecat, articolul 243 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul că dreptul la acțiune există în privința actului menționat la articolul 232 alineatul (1) litera (a) din acest regulament numai în cazul în care acest act a fost adoptat în urma depășirii termenului de plată și prin respectivul act se stabilește concomitent și cuantumul taxelor la import, iar actul, în temeiul dreptului național al statului membru, constituie titlu executoriu pentru încasarea taxelor vamale?
4. Articolul 41 alineatul (2) litera (a) și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care cererea de a administra probe relevante într-un raport de expertiză întocmit de un expert independent care a fost depus de plătitorul de taxe vamale după ce a fost înștiințat conform articolului 221 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/1992 nu a fost acceptată în mod expres de către autoritatea vamală și nu a fost explicată în expunerea de motive a deciziilor ulterioare, există o încălcare de neînlăturat a dreptului la o bună administrare și a dreptului la apărare în procedurile administrative care nu mai poate fi remediată în procedurile judiciare, întrucât în împrejurările din acțiunea principală persoana vizată avea numai în primă instanță posibilitatea de a face dovada obiecțiilor referitoare la clasificarea tarifară a mărfii prin adresarea de întrebări unui expert independent?
-
- Recurs introdus la 18 aprilie 2012 de Chafiq Ayadi împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 31 ianuarie 2012 în cauza T-527/09, Chafiq Ayadi/Comisia Europeană**
- (Cauza C-183/12 P)**
- (2012/C 194/19)
- Limba de procedură: engleza*
- Părțile**
- Recurent:* Chafiq Ayadi (reprezentant: H.A.S. Miller, Solicitor)
- Celelalte părți în proces:* Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene
- Concluziile recurentului**
- Recurentul solicită Curții, în cazul în care se admit ambele motive:
- anularea Ordonanței Tribunalului din 31 ianuarie 2012;
 - declararea acțiunii în anulare ca nefiind rămasă fără obiect;
 - trimiterea cauzei Tribunalului pentru a se pronunța asupra cererii în anulare;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentului recurs și a costurilor efectuate în legătură cu cererea Comisiei prin care solicita Tribunalului să constate că acțiunea în anulare aflată pe rolul Tribunalului a rămas fără obiect.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă două motive:

A. Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a omis:

- (a) să asculte avocatul general și/sau
- (b) să solicite recurentului să prezinte observații cu privire la problema dacă procedura orală trebuie redeschisă și/sau
- (c) să redeschidă procedura orală cu privire la problema dacă cererea în anulare a rămas fără obiect.

B. Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a constatat că acțiunea în anulare nu putea să confere recurentului niciun avantaj material.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 aprilie 2012 — SFIR/AGEA și Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Cauza C-187/12)

(2012/C 194/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA

Intimați: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Întrebare preliminară

Dacă dezafectarea totală a instalațiilor de producție de zahăr, izoglucoză și sirop de inulină, în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului ⁽¹⁾, ale cărui modalități de aplicare sunt prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 968/2006 al Comisiei ⁽²⁾, trebuie interpretată în sensul că instalațiile de dezafectat sunt numai cele necesare producției, astfel cum este stabilit în mod expres la articolul 3 din regulamentul Consiliului, în conformitate cu care trebuie să fie interpretat regulamentul Comisiei, sub sancțiunea nulității regulamentul. Așadar, Curtea trebuie să stabilească dacă, în sensul articolului 3 din Regulamentul nr. 320/2006 al Consiliului și al articolului 4 din Regulamentul nr. 968/2006 al Comisiei, instalațiile care trebuie dezafectate cuprind numai instalațiile destinate producției de zahăr, izoglucoză și sirop de inulină, precum și celelalte instalații în sensul articolului 4 litera (c) din Regulamentul nr. 968/2006, printre care instalațiile de ambalare, care au rămas neutilizate sau care trebuie să fie dezafectate sau înlăturate din motive de protecție a mediului; și, așadar, dacă instalațiile care nu sunt legate de producția de zahăr, izoglucoză și sirop de inulină și care nu sunt lăsate neutilizate, ci sunt

utilizate pentru alte activități, în special cea de *packaging*, și nu sunt supuse obligației de înlăturare din motive de protecție a mediului, pot fi menținute deoarece nu sunt supuse obligației de dezafectare prevăzute de regulamentele comunitare menționate.

⁽¹⁾ JO L 58, p. 42, Ediție specială, 03/vol. 70, p. 118.

⁽²⁾ JO L 176, p. 32, Ediție specială, 03/vol. 73, p. 52.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 aprilie 2012 — Italia Zuccheri SpA și CO.PRO.B/AGEA și Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Cauza C-188/12)

(2012/C 194/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din acțiunea principală

Apelante: Italia Zuccheri SpA și Cooperativa Produttori Bieticoli rl (CO.PRO.B)

Intimați: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Întrebările preliminare

1. Articolele 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 ⁽¹⁾ și articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 968/2006 al Comisiei din 27 iunie 2006 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că expresia „instalații de producție” nu cuprinde instalațiile utilizate de întreprinderile producătoare de zahăr pentru stocarea, condiționarea sau ambalarea zahărului în vederea comercializării sale și că, așadar, în cazul unor instalații precum silozurile este necesară efectuarea unei analize de la caz la caz pentru a verifica dacă aceste instalații sunt legate de „linia de producție” sau sunt legate de alte activități, diferite de activitatea de producție?
2. În special, articolul 4 din Regulamentul nr. 968/2006 al Comisiei din 27 iunie 2006 trebuie interpretat în sensul că instalațiile — precum silozurile — utilizate de întreprinderile producătoare de zahăr pentru stocarea, condiționarea sau ambalarea zahărului numai în vederea comercializării sale, independent de ciclul de producție, se încadrează printre instalațiile menționate la litera (c) a aceluiași articol, iar nu la literele (a) și (b) ale aceluiași articol, în conformitate cu textul și cu finalitatea Regulamentului nr. 320/2006 și a Regulamentului nr. 968/2006, în special a considerentului (4) al acestuia?

3. Cu titlu subsidiar, având în vedere articolele 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 și normele superioare și principiile dreptului primar european, articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 968/2006 al Comisiei din 27 iunie 2006 este nul în cazul în care este interpretat în sensul că include, printre instalațiile menționate la literele (a) și (b) ale alineatului (1), și pe cele utilizate de întreprinderile producătoare de zahăr pentru stocarea, condiționarea sau ambalarea zahărului în vederea comercializării sale, fiind evident că finalitatea urmărită de Regulamentul nr. 320/2006 constă în a dezafecta capacitatea de producție a întreprinderii producătoare de zahăr, iar nu în a o împiedica pe aceasta să poată activa doar în sectorul comercializării produsului, utilizând zahăr obținut din cotele de producție aferente altor instalații sau întreprinderi?
4. Cu titlu mai subsidiar, în orice caz, articolele 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 și articolul 4 din Regulamentul (CE) [nr. 968/2006] al Comisiei din 27 iunie 2006 sunt valide potrivit normelor superioare și principiilor dreptului primar european, în cazul în care sunt interpretate în sensul că noțiunea „instalații de producție” sau „direct legate de producție” include instalațiile utilizate de întreprinderile producătoare de zahăr pentru stocarea, condiționarea sau ambalarea zahărului în vederea comercializării sale?

(¹) JO L 58, p. 42, Ediție specială, 03/vol. 70, p. 118.

(²) JO L 176, p. 32, Ediție specială, 03/vol. 73, p. 52.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 aprilie 2012 — Eridania Sadam SpA/AGEA e Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Cauza C-189/12)

(2012/C 194/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Eridania Sadam SpA

Intimați: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Întrebările preliminare

1. Articolele 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 (¹) și articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 968/2006 al Comisiei din 27 iunie 2006 (²), trebuie interpretate în sensul că expresia „instalații de producție” nu cuprinde instalațiile utilizate de întreprinderile producătoare de zahăr pentru activitatea de *packaging* [ambalare] a zahărului în vederea comercializării sale și că, așadar, în cazul unor instalații precum silozurile, este necesară efectuarea unei analize de la caz la caz pentru a

verifica dacă aceste instalații sunt legate de „linia de producție” sau sunt legate de alte activități, diferite de activitatea de producție, precum *packaging*?

2. Cu titlu subsidiar, având în vedere articolele 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 și normele superioare și principiile dreptului primar european, articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 968/2006 al Comisiei din 27 iunie 2006 este nul în cazul în care este interpretat în sensul că include, printre instalațiile menționate la literele (a) și (b) ale alineatului (1), și pe cele utilizate de întreprinderile producătoare de zahăr pentru activitatea de *packaging* a zahărului în vederea comercializării sale, fiind evident că finalitatea urmărită de Regulamentul nr. 320/2006 constă în a dezafecta capacitatea de producție a întreprinderii producătoare de zahăr, iar nu în a o împiedica pe aceasta să poată activa doar în sectorul comercializării produsului, utilizând zahăr obținut din cotele de producție aferente altor instalații sau întreprinderi?
3. Cu titlu mai subsidiar, în orice caz, articolele 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 și articolul 4 din Regulamentul (CE) [nr. 968/2006] al Comisiei din 27 iunie 2006 sunt valide potrivit normelor superioare și principiilor dreptului primar european, în cazul în care sunt interpretate în sensul că noțiunea „instalații de producție” sau „direct legate de producție” include instalațiile utilizate de întreprinderile producătoare de zahăr pentru activitatea de *packaging* a zahărului în vederea comercializării sale?

(¹) JO L 58, p. 42, Ediție specială, 03/vol. 70, p. 118.

(²) JO L 176, p. 32, Ediție specială, 03/vol. 73, p. 52.

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2012 — Comisia Europeană/Republica Bulgaria

(Cauza C-198/12)

(2012/C 194/23)

Limba de procedură: bulgară

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Scharf, O. Beynet, S. Petrova)

Pârâtă: Republica Bulgaria

Concluziile reclamantei

Comisia Europeană solicită:

- constatarea faptului că Republica Bulgaria și-a încălcat obligația care îi revine în temeiul articolului 14 alineatul (1) coroborat cu articolul 16 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 715/2009 (¹) de a pune la dispoziția tuturor actorilor pieței o capacitate maximă și în special servicii de transport virtual de gaz în sens invers,
- obligarea Republicii Bulgaria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta cerere introductivă, Comisia urmărește să se constate că Republica Bulgaria și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (1) coroborat cu articolul 16 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 715/2009, care înlocuiesc articolul 4 alineatul (1) și, respectiv, articolul 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1775/2005.

Aceste obligație constă în:

- obligația întemeiată pe articolul 14 alineatul (1) coroborat cu articolul 16 alineatele (1) și alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 715/2009 de a oferi tuturor actorilor de pe piață o capacitate maximă și în special servicii de transport virtual de gaz în sens invers.

Potrivit autorităților bulgare, neîndeplinirea obligației amintite de a oferi o capacitate maximă se datorează faptului că în Republica Bulgaria nu există o interconectabilitate fizică între sistemul de tranzit și sistemul național de transport de gaz al Republicii Bulgaria, dar și faptului că aceste sisteme sunt supuse unor reglementări juridice diferite.

O altă justificare pentru neîndeplinirea obligației amintite invocată de autoritățile bulgare este existența a trei acorduri interguvernamentale în vigoare, încheiate în 1986 și în 1989 între Republica Bulgaria și guvernul URSS.

Comisia susține că deși contractul comercial din 27 aprilie 1998, încheiat între OOO Gazprom și Bulgartransgaz EAD în temeiul acestor convenții internaționale, constituie un obstacol în calea îndeplinirii obligației de punere la dispoziție a unei capacități maxime, Bulgaria este ținută, în conformitate cu articolul 351 alineatul (2) TFUE, să recurgă la toate mijloacele adecvate pentru a elimina o astfel de incompatibilitate eventuală cu dispozițiile de drept al Uniunii.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005 (JO L 211, p. 36, rectificare în JO L 229, 1.9.2009, p. 29, și în JO L 309, 24.11.2009, p. 87).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Corte di Appello di Roma (Italia) la 3 mai 2012 — Martini SpA/Ministero delle Attività Produttive

(Cauza C-211/12)

(2012/C 194/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte di Appello di Roma

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Martini SpA

Intimat: Ministero delle Attività Produttive

Întrebările preliminare

1. Articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 1291/2000 al Comisiei din 9 iunie 2000 (¹), trebuie interpretat în sensul că sancțiunea pe care o prevede, care constă în reținerea în întregime a garanției impuse agenților economici comunitari care au obținut o licență de import sau de export pentru un produs vizat de organizarea comună a pieței cerealelor, are drept obiectiv esențial descurajarea nerespectării de către acești agenți economici a unei obligații principale (cum ar fi importul sau exportul efectiv al cerealelor menționate în respectiva licență) pe care sunt ținuti să o respecte în ceea ce privește operațiunea pentru care au obținut emiterea licenței în cauză și pentru care au constituit garanția aferentă?
2. Dispozițiile prevăzute la articolul 35 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1291/2000, în partea în care stabilesc termenele și modalitățile de eliberare a garanției constituite cu ocazia emiterii unei licențe de import, trebuie interpretate în sensul că în cazul nerespectării unei obligații secundare, care constă în special în prezentarea cu întârziere a dovezii privind efectuarea corectă a unui import (și în consecință formularea cu întârziere a cererii de eliberare a garanției constituite), cuantumul sancțiunii care se va aplica trebuie stabilit indiferent de valoarea garanției specifice a cărei reținere în întregime ar trebui să se dispună în cazul nerespectării unei obligații principale referitoare la aceeași operațiune de import, și în special, în raport cu valoarea normală a garanției aplicabile pentru majoritatea importurilor de produse de același fel efectuate în perioada de referință?
3. Articolul 35 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1291/2000 al Comisiei, în partea în care prevede că „[...] atunci când, pentru un anumit produs, există licențe sau certificate cu niveluri diferite de garanție, [...] rat[a] aplicabilă importurilor [...] este cea utilizată la calculul valorii reținute”, trebuie interpretat în sensul că în cazul în care un import de cereale a fost efectuat în mod corect de către un agent economic comunitar, nerespectarea termenului prevăzut pentru prezentarea dovezii că produsul a fost importat efectiv în Comunitatea Europeană trebuie supusă unei sancțiuni al cărei cuantum trebuie calculat în raport cu cea mai mică rată a garanției în vigoare în perioada în care a fost importat produsul, indiferent de condițiile specifice privind taxele care trebuie plătite (astfel cum susține societatea Martini) sau numai în aceste condiții specifice (astfel cum susține statul italian)?

(¹) JO L 152, p. 1, Ediție specială, 3/vol. 32, p. 210.

Recurs introdus la 8 mai 2012 de Land Burgenland împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 28 februarie 2012 în cauzele T-268/08 și T-281/08, Land Burgenland și Republica Austria/Comisia Europeană

(Cauza C-214/12)

(2012/C 194/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Land Burgenland (reprezentanți: U. Soltész și P. Melcher, avocați, asistați de A. Egger, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Republica Austria

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 28 februarie 2012;
- pronunțarea unei hotărâri definitive pentru soluționarea litigiului, de anulare a Deciziei 2008/719/CE a Comisiei din 30 aprilie 2010 privind ajutorul de stat C 56/06 (ex NN 77/06) pus în aplicare de Austria pentru privatizarea Bank Burgenland (JO L 239, p. 32) și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în fața Tribunalului și în fața Curții;
- cu titlu subsidiar în raport cu al doilea capăt de cerere, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe în lumina aspectelor de drept soluționate prin hotărârea Curții și soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea), pronunțată la 28 februarie 2012 în cauzele conexe T-268/08 și T-281/08, prin care s-a respins acțiunea formulată de recurent împotriva Deciziei 2008/719/CE a Comisiei din 30 aprilie 2010 privind ajutorul de stat C 56/06 (ex NN 77/06) pus în aplicare de Austria pentru privatizarea Bank Burgenland.

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive:

1. **Încălcarea de către Tribunal a dreptului de a fi ascultat, în măsura în care articolului 107 alineatul (1) TFUE în măsura în care o parte esențială din cel de al optulea motiv invocat în susținerea acțiunii nu a fost examinată**

Prin intermediul argumentului neexaminat, recurentul a susținut că, în decizia atacată, Comisia nu a luat în considerare decât avantajul corespunzător „emisiunii de titluri suplimentare” în valoare de 380 de milioane de euro, însă nu a luat în considerare avantajul corespunzător emisiunii de titluri în valoare de 320 de milioane de euro care a condus la dispariția oricărui „element de ajutor” în cadrul vânzării Bank Burgenland către Grazer Wechselseitige Versicherung.

Tribunalul nu a examinat acest argument, cu toate că recurentul a atras din nou și în mod expres atenția Tribunalului asupra

acestui aspect în cadrul observațiilor sale asupra raportului de sedință, având în vedere că argumentul respectiv nu figura nici în acest document.

2. **Încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, în măsura în care Tribunalul a constatat că Comisia nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când nu a luat în considerare, în cadrul evaluării ofertelor, riscul ce rezulta pentru Land Burgenland din regimul de garanție („Ausfallhaftung”)**

În această privință, Tribunalul s-a întemeiat, în mod eronat, pe o jurisprudență care nu era aplicabilă în speță sau, deși era în principiu aplicabilă, era contrară raționamentului dezvoltat de Tribunal.

În plus, Tribunalul nu a luat în considerare o altă jurisprudență care era contrară raționamentului său.

În sfârșit, Tribunalul a apreciat, în mod eronat, că riscurile care decurg din Ausfallhaftung nu puteau fi luate în considerare, deși Ausfallhaftung constituie un ajutor existent și, prin urmare, legal.

3. **Încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, în măsura în care Tribunalul a constatat că Comisia s-a întemeiat, în mod corect, pe oferta consorțiului la stabilirea valorii de piață a Bank Burgenland**

În mod eronat a considerat Tribunalul că metoda aleasă și aplicată de Comisie pentru stabilirea valorii de piață a Bank Burgenland nu era afectată de nicio eroare vădită de apreciere.

În plus, Tribunalul a considerat că procedura de cerere de ofertă în vederea vânzării Bank Burgenland era necondiționată, spre deosebire de constatările clare ale Comisiei, și s-a întemeiat, fără a efectua verificări, pe constatarea eronată a Comisiei potrivit căreia „carențele” condițiilor nu au avut efect asupra valorii ofertelor.

Pe de altă parte, Tribunalul a apreciat că, atunci când s-a întemeiat pe oferta consorțiului în pofida caracterului vădit disproporționat al acesteia, Comisia nu a săvârșit nicio eroare, deși constatarea acestei disproporții se baza pe faptul că Ausfallhaftung nu va fi necesară și că riscurile ce rezultau din Ausfallhaftung nu trebuiau luate în considerare.

4. **Încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, în măsura în care Tribunalul a constatat că Comisia nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a constatat că nici rezultatul și nici durata procedurii în fața Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA) nu justificau vânzarea Bank Burgenland către Grazer Wechselseitige**

Tribunalul a statuat că Comisia nu a săvârșit nicio eroare atunci când a constatat că nu exista nicio indicație în sensul că FMA ar interzice achiziționarea de către consorțiu; cu toate acestea, în mod eronat, Tribunalul a pornit de la ideea că indiciile evocate de recurent în cadrul procedurii de autorizare în fața FMA nu erau relevante și nu au fost luate în considerare de aceasta din urmă.

În plus, Tribunalul nu a ținut seama de elementele concrete prezentate de recurent atunci când a constatat că nu exista nicio indicație în sensul că procedura îndelungată în fața FMA ar fi compromis în mod substanțial șansele de privatizare ale Bank Burgenland.

În sfârșit, Tribunalul a aplicat un criteriu de apreciere și de control eronat.

Recurs introdus la 14 mai 2012 de Republica Austria împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 28 februarie 2012 în cauzele T-268/08 și T-281/08, Land Burgenland și Republica Austria/Comisia Europeană

(Cauza C-223/12)

(2012/C 194/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Land Burgenland

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 28 februarie 2012;
- pronunțarea unei hotărâri definitive pentru soluționarea litigiului, de anulare a Deciziei 2008/719/CE a Comisiei din 30 aprilie 2010 privind ajutorul de stat C 56/06 (ex NN 77/06) pus în aplicare de Austria pentru privatizarea Bank Burgenland (JO L 239, p. 32) și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în fața Tribunalului și în fața Curții;
- cu titlu subsidiar în raport cu al doilea capăt de cerere, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe în lumina aspectelor de drept soluționate prin hotărârea Curții și soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea), pronunțată la 28 februarie 2012 în cauzele conexate T-268/08 și T-281/08, prin care s-a respins acțiunea formulată de recurentă împotriva Deciziei 2008/719/CE a Comisiei din 30 aprilie 2010 privind ajutorul de stat C 56/06

(ex NN 77/06) pus în aplicare de Austria pentru privatizarea Bank Burgenland.

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive:

1. **Încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, în măsura în care Tribunalul a constatat că Comisia nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când nu a luat în considerare, în cadrul evaluării ofertelor, riscul ce rezulta pentru Land Burgenland din regimul de garanție („Ausfallhaftung”)**

În această privință, Tribunalul s-a întemeiat, în mod eronat, pe o jurisprudență care nu era aplicabilă în speță sau, deși era în principiu aplicabilă, era contrară raționamentului dezvoltat de Tribunal.

În plus, Tribunalul nu a luat în considerare o altă jurisprudență care era contrară raționamentului său.

În sfârșit, Tribunalul a apreciat, în mod eronat, că riscurile care decurg din Ausfallhaftung nu puteau fi luate în considerare, deși Ausfallhaftung constituie un ajutor existent și, prin urmare, legal.

2. **Încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, în măsura în care Tribunalul a constatat că Comisia nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a constatat că nici rezultatul și nici durata procedurii în fața Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA) nu justificau vânzarea Bank Burgenland către Grazer Wechsellager**

Tribunalul a statuat că Comisia nu a săvârșit nicio eroare atunci când a constatat că nu exista nicio indicație în sensul că FMA ar interzice achiziționarea de către consorțiu; cu toate acestea, în mod eronat, Tribunalul a pornit de la ideea că indiciile evocate de recurentă în cadrul procedurii de autorizare în fața FMA nu erau relevante și nu au fost luate în considerare de aceasta din urmă.

În plus, Tribunalul nu a ținut seama de elementele concrete prezentate de recurentă atunci când a constatat că nu exista nicio indicație în sensul că procedura îndelungată în fața FMA ar fi compromis în mod substanțial șansele de privatizare ale Bank Burgenland.

În sfârșit, Tribunalul a aplicat un criteriu de apreciere și de control eronat.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2012 — EnBW Energie Baden-Württemberg/Comisia

(Cauza T-344/08) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Dosarul administrativ al unei proceduri în materie de înțelegeri — Respingerea cererii de acces — Excepție referitoare la protecția obiectivelor activităților de anchetă — Excepție referitoare la protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție referitoare la protecția procesului decizional — Obligația instituției în cauză de a analiza în mod concret și individual conținutul documentelor menționate în cererea de acces”]

(2012/C 194/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: EnBW Energie Baden-Württemberg AG (Karlsruhe, Germania) (reprezentanți: A. Bach și A. Hahn, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial P. Costa de Oliveira, A. Antoniadis și O. Weber, ulterior A. Bouquet, P. Costa de Oliveira și A. Antoniadis, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Suediei (reprezentanți: K. Petkovska, S. Johannesson și A. Falk, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Siemens AG (Berlin și München, Germania) (reprezentanți: I. Brinker, C. Steinle și M. Holm-Hadulla, avocați) și ABB Ltd (Zürich, Elveția) (reprezentanți: inițial J. Lawrence, solicitor și E. Whiteford, barrister, ulterior J. Lawrence și D. Howe, solicitor)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei SG.E.3/MV/psi D(2008) 4931 a Comisiei din 16 iunie 2008 prin care s-a respins cererea de acces la dosarul procedurii COMP/F/38.899 — Instalații de comutație cu izolație în gaz

Dispozitivul

1. Anulează Decizia SG.E.3/MV/psi D(2008) 4931 a Comisiei din 16 iunie 2008 de respingere a cererii de acces la dosarul procedurii COMP/F/38.899 — Instalații de comutație cu izolație în gaz.
2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de EnBW Energie Baden-Württemberg AG.
3. Regatul Suediei, ABB Ltd și Siemens AG suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2012 — Sviluppo Globale/Comisia

(Cauza T-6/10) ⁽¹⁾

[„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Asistență pentru autoritățile administrative vamală și fiscală din Kosovo — Respingerea ofertei unui ofertant — Act care nu poate face obiectul unei căi de atac — Acte confirmativ — Inadmisibilitate — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind procedura de cerere de ofertă — Refuzul parțial al accesului — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț — Motivare insuficientă”]

(2012/C 194/28)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Sviluppo Globale GEIE (Roma, Italia) (reprezentanți: F. Sciaudone, R. Sciaudone și A. Neri, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Costa de Oliveira și F. Erlbacher, agenți, asistați de P. Manzini, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei Comisiei din 10 noiembrie 2009 de respingere a ofertei depuse de consorțiul din care face parte reclamanta, în cadrul procedurii de cerere de ofertă EuropAid/127843/D/SER/KOS privind prestarea de servicii de asistență pentru autoritățile administrative vamală și fiscală din Kosovo (JO 2009/S 4003683), precum și, pe de altă parte, anularea deciziei Comisiei din 26 noiembrie 2009 prin care se refuză accesul consorțiului la anumite documente privind respectiva procedură de cerere de ofertă

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva deciziei Comisiei Europene din 10 noiembrie 2009 prin care se respinge oferta prezentată de consorțiul din care face parte reclamanta, în cadrul procedurii de cerere de ofertă EuropAid/127843/D/SER/KOS, privind prestarea de servicii de asistență pentru autoritățile administrative vamală și fiscală din Kosovo.
2. Anulează decizia Comisiei din 26 noiembrie 2009 privind accesul la anumite documente privind această procedură de cerere de ofertă, în măsura în care prin aceasta s-a refuzat accesul, în versiunea divulgată a raportului de evaluare, la notele atribuite de comitetul de evaluare astfel cum figurează la paginile 3-5 din raportul respectiv.
3. Respinge acțiunea pentru restul capetelor de cerere.
4. Respinge cererea reclamantei având ca obiect organizarea unor activități de cercetare judecătorească.

5. Sviluppo Globale GEIE suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii din acțiunea principală, precum și trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie aferente respectivei proceduri. Comisia suportă un sfert din propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii din acțiunea principală.
6. Obligă Sviluppo Globale să suporte totalitatea cheltuielilor de judecată aferente procedurii referitoare la măsurile provizorii în cauza T-6/10 R.

(¹) JO C 51, 27.2.2010.

Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2012 — Internationaler Hilfsfonds/Comisia

(Cauza T-300/10) (¹)

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la contractul LIEN 97 2011 — Refuz parțial de acces — Stabilirea obiectului cererii inițiale — Excepția referitoare la protecția vieții private și a integrității individului — Excepția referitoare la protecția procesului decizional — Principiul bunei administrări — Analiză concretă și individuală — Obligația de motivare”]

(2012/C 194/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Germania) (reprezentant: H. Kaltenecker, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Costa de Oliveira și T. Scharf, agenți, asistați de R. van der Hout, avocat)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei din 29 aprilie 2010 prin care s-a refuzat reclamantului dreptul complet de acces la dosarul referitor la contractul „LIEN 97-2011”.

Dispozitivul

1. Anulează decizia Comisiei Europene din 29 aprilie 2010 în măsura în care conține o respingere implicită a cererii de acces la documentele pe care le a înmănat colaboratorului Ombudsmanului european, altele decât cele identificate de acesta din urmă în dosarele 1-4 ale dosarului referitor la contractul LIEN 97 2011.
2. Anulează decizia Comisiei din 29 aprilie 2010 și în măsura în care conține o respingere fie explicită, fie implicită a cererii de acces la documentele dosarului referitor la contractul LIEN 97 2011 vizate la punctele 106, 134, 194 și 196 din prezenta hotărâre.
3. Respinge în rest acțiunea.
4. Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și opt zecimi din cheltuielile de judecată efectuate de Internationaler Hilfsfonds eV.

(¹) JO C 246, 11.9.2010.

Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2012 — Portugalia/Comisia

(Cauza T-345/10) (¹)

[„FEOGA — Secțiunea Orientare — Reducerea unei contribuții financiare — Măsuri de sprijin pentru investiții în exploatarea agricolă — Eficacitatea controalelor”]

(2012/C 194/30)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și J. Saraiva de Almeida, agenți, asistați de M. Figueiredo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și G. von Rintelen, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 4255 a Comisiei din 29 iunie 2010 privind aplicarea unor corecții financiare contribuției FEOGA, secțiunea Orientare, acordată programului operațional CCI 1999.PT.06.I.PO.007 (Portugalia — programul național, obiectivul 1), în cadrul măsurii „Investiții în exploatarea agricolă”

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2012 — Wohlfahrt/OAPI — Ferrero (Kindertraum)

(Cauza T-580/10) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Kindertraum — Marca națională verbală anterioară Kinder — Motiv relativ de refuz — Dovadă a utilizării mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2012/C 194/31)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Harald Wohlfahrt (Rothenburg ob der Tauber, Germania) (reprezentanți: inițial N. Scholz Recht, ulterior G. Hußlein-Stich, și în cele din urmă M. Loschelder, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial A. Pohlmann, ulterior D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Ferrero SpA (Alba, Italia) (reprezentanți: F. Jacobacci și L. Ghedina, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 20 octombrie 2010 (cazul R 815/2009-4), referitoare la o procedură de opoziție între Ferrero SpA și domnul Harald Wohlfahrt

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Îl obligă pe domnul Harald Wohlfahrt la plata cheltuielilor de judecată.

(⁽¹⁾) JO C 63, 26.2.2011.

Hotărârea Tribunalului din 15 mai 2012 — Nijs/Curtea de Conturi

(Cauza T-184/11 P) (⁽¹⁾)

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Regim disciplinar — Procedură disciplinară — Eliberare din funcție cu menținerea drepturilor la pensie pentru limită de vârstă — Articolele 22a și 22b din statut — Cerința de precizie a recursului — Motiv nou — Protecție jurisdicțională efectivă — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale — Inexistența obligației de a invoca din oficiu un motiv întemeiat pe încălcarea termenului rezonabil”)

(2012/C 194/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (reprezentanți: F. Rollinger și P. F. Onimus, avocați)

Cealaltă parte în proces: Curtea de Conturi a Uniunii Europene (reprezentanți: T. Kennedy, J. Vermer și K. Zavřelová, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 13 ianuarie 2011, Nijs/Curtea de Conturi (F-77/09, nepublicată încă în Repertoriu), având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Bart Nijs suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Curtea de Conturi a Uniunii Europene în cadrul prezentei proceduri.

(⁽¹⁾) JO C 179, 18.6.2011.

Hotărârea Tribunalului din 15 mai 2012 — Ewald/OAPI — Kin Cosmetics (Keen)

(Cauza T-280/11) (⁽¹⁾)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Keen — Marca comunitară figurativă KIN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2012/C 194/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Rita Ewald (Frauenwald, Germania) (reprezentant: S. Reinhardt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Kin Cosmetics, SA (Sant Feliu de Guixols, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 3 martie 2011 (cauza R 1383/2010-1) privind o procedură de opoziție între Kin Cosmetics SA și doamna Rita Ewald

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. O obligă pe doamna Rita Ewald la plata cheltuielilor de judecată.

(⁽¹⁾) JO C 238, 13.8.2011.

Acțiune introdusă la 30 martie 2012 — Comsa/OAPI — COMSA (COMSA)

(Cauza T-144/12)

(2012/C 194/34)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comsa, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: M. Aznar Alonso, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Constructora de obras municipales, SA (COMSA) (Madrid, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea acțiunii și declararea neconformității cu Regulamentul (CE) nr. 40/1994 al Consiliului privind marca comunitară [în prezent Regulamentul (CE) nr. 207/2009] a punctelor 2, 3 și 5 din Decizia din 10 ianuarie 2012 emisă de Camera a doua de recurs în cauzele R 518/2011-2 și R 795/2011-2;
- obligarea pârâtului și, eventual, a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Constructora de obras municipale, SA (COMSA)

Marca comunitară vizată: marca verbală „COMSA” pentru produse și servicii din clasele 19, 35, 36, 37, 39 și 42 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 7 091 051.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: denumirea socială „COMSA S.A.” și marca neînregistrată

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în parte.

Decizia camerei de recurs: admite în parte calea de atac a reclamantei și respectiv a pârâtului.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 2 aprilie 2012 — Investrónica/OAPI — Olympus Imaging (MICRO)

(Cauza T-149/12)

(2012/C 194/35)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Investrónica, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: E. Seijo Veigueta și J. L. Rivas Zurdo, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Olympus Imaging Corp. (Tokyo, Japonia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 31 ianuarie 2012 în cauza R 347/2011-4, declarând că, în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară (RMC), calea de atac prezentată OAPI de solicitanta mărcii comunitare ar fi trebuit respinsă și decizia diviziei de opoziție de respingere în totalitate a înregistrării mărcii comunitare mixte nr. 7 014 392 „MICRO” ar fi trebuit confirmată;
- obligarea părților adverse din prezenta acțiune la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Olympus Imaging Corporation.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „MICRO”, în alb și negru, pentru produse din clasa 9 (cererea de înregistrare nr. 7 014 392).

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca spaniolă figurativă „micro”, în albastru deschis și albastru închis, pentru produse și servicii din clasele 9, 38 și 42 (marca înregistrată nr. 2736947).

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția și respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și anulează decizia atacată de respingere a înregistrării mărcii solicitate.

Motivele invocate: aplicarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC întrucât ar exista un risc de confuzie între semnele în conflict.

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2012 — Pri/OAPI — Belgravia Investment Group (PRONOKAL)

(Cauza T-159/12)

(2012/C 194/36)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Pri SA (Clémency, Luxemburg) (reprezentanți: C. Marí Aguilar și F. J. Márquez Martín, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Belgravia Investment Group Ltd (Tortola, Insulele Virgine Britanice)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 decembrie 2011 în cauza R 311/2011-2 prin care s-a respins calea de atac formulată de Pri SA și s-a admis în parte cererea nr. 5744099 de înregistrare ca marcă comunitară a mărcii „PRONOKAL”, al cărei titular este BELGRAVIA, pentru clasele 5, 29, 30 și 32, și s-a respins în totalitate cererea nr. 5744099 de înregistrare ca marcă comunitară a mărcii „PRONOKAL”, al cărei titular este BELGRAVIA, pentru clasele 5, 29, 30 și 32, întrucât încalcă drepturile Pri SA;
- obligarea părâtului la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu articolul 87 alineatele (2) și (3) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Belgravia Investment Group Ltd.

Marca comunitară vizată: marca verbală „PRONOKAL” pentru produse din clasele 5, 29, 30 și 32 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 5744099.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca verbală spaniolă și denumirea comercială PRONOKAL pentru produse din clasa 30.

Decizia diviziei de opoziție: respinge în parte opoziția și admite în parte cererea de înregistrare a mărcii.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 11 aprilie 2012 — Free/OAPI — Conradi + Kaiser (FreeLounge)

(Cauza T-161/12)

(2012/C 194/37)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Free (Paris, Franța) (reprezentant: Y. Coursin, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Conradi + Kaiser GmbH (Kleinmaischeid, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 ianuarie 2012 (cauza R 437/2011-2);
- constatarea faptului că cererea de înregistrare a mărcii contestate trebuie respinsă în tot, în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009; și
- obligarea celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată aferente atât procedurii în fața Tribunalului cât și procedurii în fața OAPI.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „FreeLounge”, pentru produse și servicii din clasele 16, 35 și 41 — cererea de înregistrare nr. 8442832

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: Marca figurativă franceză „free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX” nr. 99785839, pentru produse și servicii din clasele 9 și 38; Marca verbală franceză „FREE” nr. 1734391 pentru servicii din clasa 38; Denumirea socială „FREE”, utilizată în cadrul comerțului în Franța; Numele de domeniu „FREE.FR” utilizat în cadrul comerțului

Decizia diviziei de opoziție: Respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: Anulează în parte decizia contestată

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 10 aprilie 2012 — Bolívar Cerezo/OAPI — Renovalia Energy (RENOVALIA)

(Cauza T-166/12)

(2012/C 194/38)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamant: Juan Bolívar Cerezo (Granada, Spania) (reprezentant: I. M. Barroso Sánchez-Lafuente, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Renovalia Energy, SA (Villarobledo, Spania)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 26 ianuarie 2012 pronunțate în cauza R 663/2011-1 și, în consecință, înregistrarea mărcii comunitare nr. 8 631 814 „RENOVALIA” pentru „Asigurări; afaceri financiare, monetare, imobiliare” din clasa 36;
- obligarea oricărei părți care se opune prezentei acțiuni la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamantul.

Marca comunitară vizată: marca verbală „RENOVALIA” pentru produse și servicii din clasele 11, 25, 35, 36, 37 și 41 — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8 631 814.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Renovalia Energy, SA.

Marca sau semnul invocat: mărcile verbale spaniole „RENOVA ENERGY” și „RENOVAENERGY” și denumirea comercială „RENOVALIA”, pentru servicii din clasa 36.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: ar exista un risc de confuzie între marca spaniolă prioritară nr. 2 715 975 „RENOVALIA” care aparține reclamantului și mărcile spaniole invocate în sprijinul opoziției și s-ar introduce la instanța spaniolă competentă o acțiune în declararea nulității împotriva mărcilor spaniole invocate în sprijinul opoziției, ceea ce ar avea drept rezultat că aceste mărci nu ar mai putea fi invocate în procedura de opoziție la înregistrarea mărcii comunitare solicitate.

Acțiune introdusă la 10 aprilie 2012 — Beyond Retro/OAPI — S&K Garments (BEYOND VINTAGE)

(Cauza T-170/12)

(2012/C 194/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Beyond Retro Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: S&K Garments, Inc. (New York, Statele Unite)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 31 ianuarie 2012 în cauzele conexate R 493/2011-4 și R 548/2011-4 și
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „BEYOND VINTAGE”, înregistrată ca marcă internațională pentru produse și servicii din clasele 14, 18 și 25 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. W 994046

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală „BEYOND RETRO”, înregistrată ca marcă comunitară nr. 5629035 pentru produse și servicii din clasele 25 și 35

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac formulată de reclamantă în cauza R 548/2011-4 și anulează decizia diviziei de opoziție în cauza R 493/2011-4.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 13 aprilie 2012 — Brauerei Beck/OAPI — Aldi (Be Light)

(Cauza T-172/12)

(2012/C 194/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Brauerei Beck GmbH & Co. KG (Bremen, Germania) (reprezentanți: G. Hasselblatt și V. Töbelmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Germania)

Concluziile

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 19 ianuarie 2012 în cauza R 2258/2010-1;
- obligarea părâtului la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă;
- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, în cazul în care intervine în procedura desfășurată în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Be Light” pentru produse din clasele 29, 30 și 32 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 7165351.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 135285 a mărcii verbale „BECK’s” pentru produse din clasa 32.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția cu privire la toate produsele în litigiu din clasa 32 și admite înregistrarea mărcii contestate pentru celelalte produse.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2012 — Breyer/Comisia

(Cauza T-188/12)

(2012/C 194/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Patrick Breyer (Wald-Michelbach, Germania) (reprezentant: M. Starostik, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 16 martie 2012 în dosarul Ares(2012) 313186;

- anularea Deciziei Comisiei din 3 aprilie 2012 în dosarul Ares(2012) 399467, în măsura în care nu s-a acordat acces la memoriile depuse de Austria în procedura C-189/09;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, în legătură cu Decizia Comisiei din 16 martie 2012 reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ (protecția consultanței juridice)

- În opinia reclamantului, protecția consultanței juridice nu este încălcată prin publicarea avizului juridic în dosarul Ares(2010) 829204, emis de Serviciul Juridic al Comisiei, în care s-a ridicat problema dacă Directiva 2006/24/CE ⁽²⁾ poate fi modificată astfel încât statelor membre ale Uniunii Europene să li se permită să păstreze sau să nu păstreze datele de telecomunicații ale tuturor cetățenilor, în lipsa unei prezumții și a motivului determinat de necesități ipotetice.

- În orice ipoteză, interesul public pentru cunoașterea avizului este prioritar.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 4 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 (protecția procesului decizional)

- În opinia reclamantului, protecția procesului decizional nu este încălcată prin publicarea avizului juridic susmenționat, emis de Serviciul Juridic al Comisiei.

- În orice ipoteză, interesul public pentru cunoașterea avizului este prioritar.

În susținerea acțiunii, în legătură cu Decizia Comisiei din 3 aprilie 2012 reclamantul invocă aplicarea eronată a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001. Cu privire la acest aspect, reclamantul arată că memoriile prezentate de un stat membru (în speță, Austria) Curții de Justiție a Uniunii Europene (în speță, în procedura C-189/09), ale căror copii au fost obținute de Comisie în calitate de parte în proces, fac parte din domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1049/2001, contrar opiniei exprimate de Comisie.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Directiva 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE (JO L 105, p. 54, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 51).

**Acțiune introdusă la 25 aprilie 2012 — Tomana și alții/
Consiliul și Comisia****(Cauza T-190/12)**

(2012/C 194/42)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamanți: Johannes Tomana (Harare, Zimbabwe); Titus Mehliwa Johna Abu Basutu (Harare); Happyton Mabhuva Bonyongwe (Harare); Flora Buka (Harare); Wayne Bvudzijena (Harare); David Chapfika (Harare); George Charamba (Harare); Faber Edmund Chidarikire (Harare); Tinaye Chigudu (Harare); Aeneas Soko Chigwedere (Harare); Phineas Chihota (Harare); Augustine Chihuri (Harare); Patrick Anthony Chinamasa (Harare); Edward Takaruza Chindori-Chininga (Harare); Joseph Chinotimba (Harare); Tongesai Shadreck Chipanga (Harare); Augustine Chipwere (Harare); Constantine Chiwenga (Harare); Ignatius Morgan Chiminya Chombo (Harare); Martin Dinha (Harare); Nicholas Tasunungurwa Goche (Harare); Gideon Gono (Harare); Cephas T. Gurira (Harare); Stephen Gwekwerere (Harare); Newton Kachepa (Harare); Mike Tichafa Karakadzai (Harare); Saviour Kasukuwere (Harare); Jawet Kazangarare (Harare); Sibangumuzi Khumalo (Harare); Nolbert Kunonga (Harare); Martin Kwainona (Harare); R. Kwenda (Harare); Andrew Langa (Harare); Musarashana Mabunda (Harare); Jason Max Kokerai Machaya (Harare); Joseph Mtakwese Made (Harare); Edna Madzongwe (Harare); Shuvai Ben Mahofa (Harare); Titus Maluleke (Harare); Paul Munyaradzi Mangwana (Harare); Reuben Marumahoko (Harare); G. Mashava (Harare); Angeline Masuku (Harare); Cain Ginyilitshe Ndabazekhaya Mathema (Harare); Thokozile Mathuthu (Harare); Innocent Tonderai Matibiri (Harare); Joel Biggie Matiza (Harare); Brighton Matonga (Harare); Cairo Mhandu (Harare); Fidellis Mhonda (Harare); Amos Bernard Midzi (Harare); Emmerson Dambudzo Mnangagwa (Harare); Kembo Campbell Dugishi Mohadi (Harare); Gilbert Moyo (Harare); Jonathan Nathaniel Moyo (Harare); Sibusio Bussie Moyo (Harare); Simon Khaya Moyo (Harare); S. Mpabanga (Harare); Obert Moses Mpofo (Harare); Cephas George Msipa (Harare); Henry Muchena (Harare); Olivia Nyembesi Muchena (Harare); Oppah Chamu Zvipange Muchinguri (Harare); C. Muchono (Harare); Tobaiwa Mudede (Harare); Isack Stanislaus Goreraivo Mudenge (Harare); Columbus Mudonhi (Harare); Bothwell Mugariri (Harare); Joyce Teurai Ropa Mujuru (Harare); Isaac Mumba (Harare); Simbarashe Simbanenduku Mumbengegwi (Harare); Herbert Muchemwa Murerwa (Harare); Munyaradzi Musariri (Harare); Christopher Chindoti Mushohwe (Harare); Didymus Noel Edwin Mutasa (Harare); Munacho Thomas Alvar Mutezo (Harare); Ambros Mutinhiri (Harare); S. Mutsvunguma (Harare); Walter Mzembi (Harare); Morgan S. Mzikazi (Harare); Sylvester Nguni (Harare); Francis Chenayimoyo Dunstan Nhema (Harare); John Landa Nkomo (Harare); Michael Reuben Nyambuya (Harare); Magadzire Hubert Nyanhongo (Harare); Douglas Nyikayaramba (Harare); Sithembiso Gile Glad Nyoni (Harare); David Pagwese Parirenyatwa (Harare); Dani Rangwani (Harare); Engelbert Abel Rugeje (Harare); Victor Tapiwe Chashe Rungani (Harare); Richard Ruwodo (Harare); Stanley Urayayi Sakupwanya (Harare); Tendai Savanhu (Harare); Sydney Tigere Sekeramayi (Harare); Lovemore Sekeramayi (Harare); Webster Kotiwani Shamu (Harare); Nathan Marwirakuwa Shamuyarira (Harare); Perence Samson Chikerema Shiri (Harare); Etherton Shungu (Harare); Chris Sibanda (Harare); Jabulani Sibanda (Harare); Misheck Julius Mpande Sibanda (Harare); Phillip Valerio

Sibanda (Harare); David Sigauke (Harare); Absolom Sikosana (Harare); Nathaniel Charles Tarumbwa (Harare); Edmore Veterai (Harare); Patrick Zhuwao (Harare); Paradzai Willings Zimondi (Harare); Cold Comfort Farm Cooperative Trust (Harare); Comoil (Private) Ltd (Harare); Divine Homes (Private) Ltd (Harare); Famba Safaris (Private) Ltd (Harare); Jongwe Printing and Publishing Company (Private) Ltd (Harare); M & S Syndicate (Private) Ltd (Harare); Osleg (Private) Ltd (Harare); Swift Investments (Private) Ltd (Harare); Zidco Holdings (Private) Ltd (Harare); Zimbabwe Defence Industries (Private) Ltd (Harare); Zimbabwe Mining Development Corp. (Harare) (reprezentanți: D. Vaughan, QC (Queen's Counsel), M. Lester și R. Löff, Barristers, și M. O'Kane, Solicitor)

Pârâți: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei 2012/97/PESC a Consiliului din 17 februarie 2012 de modificare a Deciziei 2011/101/PESC privind măsuri restrictive împotriva Zimbabwe (JO L 47, p. 50), în măsura în care îi vizează pe reclamanți;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 151/2012 al Comisiei din 21 februarie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 314/2004 al Consiliului privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe (JO L 49, p. 2), în măsura în care îi vizează pe reclamanți;
- anularea Deciziei de punere în aplicare 2012/124/PESC a Consiliului din 27 februarie 2012 privind punerea în aplicare a Deciziei 2011/101/PESC privind măsuri restrictive împotriva Zimbabwe (JO L 54, p. 20), în măsura în care îi vizează pe reclamanți.
- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că pârâții au supus unor măsuri restrictive particulare și persoane juridice fără a avea un temei juridic corespunzător. Nici Consiliul, nici Comisia nu au puterea de a impune măsuri restrictive unor actori din Zimbabwe care nu au legătură cu statul numai pentru motivul că, potrivit unor afirmații neîntemeiate, acești actori ar fi săvârșit infracțiuni în Zimbabwe. Aceste afirmații nefondate vizează adesea evenimente intervenite înainte de formarea guvernului de uniune națională. Instituțiile și-au depășit competențele în materie penal, iar măsurile în cauză sunt neadecvate și disproporționate în raport cu orice obiectiv legal al politicii externe și de securitate comune.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că pârâții au săvârșit o eroare vădită considerând că criteriile pentru includerea pe listă, stabilite în măsurile contestate, au fost îndeplinite întrucât:

- Pârâții nu aveau un temei pentru a include pe listă reclamanții numai pe baza afirmațiilor că sunt membri ZANU-PF ai guvernului din Zimbabwe sau asociați ai unor astfel de persoane; și
 - pârâții nu aveau un temei să includă reclamanții pe baza unei afirmații vagi și nefundamentate privind încălcarea legii în trecut, în multe cazuri înainte ca guvernul de unitate națională să fie format.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că pârâții nu au oferit motive adecvate sau suficiente pentru includerea persoanelor fizice și juridice în actele contestate.
 4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că pârâții nu au respectat dreptul la apărare și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă ale reclamanților întrucât:
 - Pârâții nu au prezentat nicio dovadă în susținerea afirmațiilor vagi privind ilegalitățile importante invocate și
 - pârâții nu au oferit ocazia reclamanților să își exprime părerea asupra cauzei și a probelor împotriva lor.
 5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că pârâții au încălcat, fără motivare și fără respectarea principiului proporționalității, drepturile fundamentale ale reclamanților, inclusiv dreptul la proprietate, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la respectarea reputației și a viații private și de familie.

Acțiune introdusă la 2 mai 2012 — PAN Europe/Comisia

(Cauza T-192/12)

(2012/C 194/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: J. Rutteman, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Constatarea faptului că decizia Comisiei din 9 martie 2012, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă o cerere de reexaminare internă formulată de reclamantă, este contrară Regulamentului (CE) nr. 1367/2006/CE⁽¹⁾ și Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu („Convenția de la Aarhus”);
- anularea deciziei Comisiei din 9 martie 2012;

- obligarea Comisiei ca, în aceste condiții, să examineze pe fond cererea de reexaminare internă, într-un termen care urmează să fie stabilit de Tribunal și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că pârâta a stabilit în mod greșit că reclamanta nu îndeplinea condițiile de eligibilitate stabilite la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006, întrucât reclamanta exista deja de mai mult de doi ani la momentul la care a formulat cererea de reexaminare internă.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta a stabilit în mod greșit că Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1143/2011⁽²⁾ nu poate fi considerat un act administrativ în sensul articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006, ținând seama de definiția cuprinsă în articolul 2 alineatul (1) litera (g) din acest regulament, întrucât decizia de a aproba procloraz-ul este suficient de individualizată în ceea ce privește efectele și conținutul său pentru a constitui un act administrativ în sensul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1143/2011 al Comisiei din 10 noiembrie 2011 de aprobare a substanței active procloraz, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei și a Deciziei 2008/934/CE a Comisiei (JO L 293, p. 26).

Acțiune introdusă la 8 mai 2012 — MIP Metro/OAPI — Holsten-Brauerei (H)

(Cauza T-193/12)

(2012/C 194/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamanta: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Germania) (reprezențanți: avocați J.-C. Plate și R. Kaase)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Holsten-Brauerei AG (Hamburg, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 februarie 2012 în cauza R 2340/2010-1, în măsura în care se admite opoziția formulată împotriva extinderii protecției IR nr. 984 017, pentru neconformitatea sa cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară;
- obligarea părâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: înregistrarea internațională cu efect la nivelul Uniunii Europene a mărcii figurative reprezentând un ecuson cu litera „H” pentru produse din clasa 32 (cererea de înregistrare nr. 984 017)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Holsten-Brauerei AG

Marca sau semnul invocat: marca figurativă germană reprezentând un cavaler pe cal purtând un scut cu litera „H”, pentru produse din clasa 32

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Recurs introdus la 11 mai 2012 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice din 29 februarie 2012 în cauza F-3/11, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-207/12 P)

(2012/C 194/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate și fără nicio excepție a ordonanței atacate;
- în principal, admiterea tuturor cererilor formulate de reclamant în cadrul procedurii în primă instanță în cauza care face obiectul prezentului recurs;
- obligarea părâtei la rambursarea către recurent a cheltuielilor efectuate de acesta în cadrul prezentei proceduri de recurs;
- în subsidiar, trimiterea cauzei care face obiectul recursului spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice, care, într-o compunere diferită, să se pronunțe din nou pe fond asupra fiecăreia dintre cererile menționate anterior.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice din 29 februarie 2012 în cauza F-3/11, prin care a fost respinsă ca vădit inadmisibilă o acțiune având ca obiect, pe de o parte, anularea pretinsului refuz al Comisiei Europene de a depune un document la dosarul privind accidentul recurentului și, pe de altă parte, obligarea Comisiei la plata către recurent a sumei de 1 000 EUR cu titlu de reparație pentru prejudiciul suferit.

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o lipsă absolută de motivare a concluziei privind inadmisibilitatea vădită, inclusiv ca urmare a unei incertitudini evidente, pe caracterul paradoxal, pe denaturarea și interpretarea eronată a faptelor, pe caracterul apodictic și illogic al exprimării, pe caracterul nerezonabil, pe încălcarea obligației de *clare loqui*, pe nepronunțarea cu privire la una dintre cererile formulate de recurent, precum și pe o interpretare și pe o aplicare incorectă, eronată, falsă și nerezonabilă:

- a articolelor 26 și 26a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene;
- a normelor de drept privind noțiunea de act atacabil (în special punctele 30-47 din ordonanța atacată);
- a normelor de drept referitoare la tratamentul și la accesul persoanei fizice la datele cu caracter personal care o privesc și care sunt deținute de o instituție a Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea concluziilor primei instanțe cu privire la cheltuielile de judecată (între punctele 47 și 48 din ordonanța atacată).

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
22 mai 2012 — AU/Comisia Europeană**

(Cauza F-109/10) ⁽¹⁾

**(Funcție publică — Agenți contractuali — Pensii —
Indemnizație de plecare)**

(2012/C 194/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: AU (reprezentant: R. Oehmen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: D. Martin și B. Eggers,
agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei prin care se refuză plata
către reclamant a unei indemnizații de plecare

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*
2. *AU suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat la
suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

⁽¹⁾ JO C 13, 15.1.2011, p. 43.

Acțiune introdusă la 15 mai 2012 — ZZ/Comisia

(Cauza F-54/12)

(2012/C 194/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezențanți: M. Condinanzi, D. Bono și C. A.
Chiorino, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului
EPSO/AST/117/11 de a nu îl admite pe reclamant la faza a
doua a concursului menționat pentru motivul că nu îndeplinește
condițiile de admitere prevăzute de anunțul de concurs

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei adoptate de comisia de evaluare din cadrul
concursului EPSO prin care se refuză admiterea recla-
mantului la faza a doua a concursului general EPSO/AST/1
17/11 — Assistants in the secretarial field (AST 1), pentru
motivul neîndeplinirii condițiilor de admitere prevăzute în
secțiunea III din Anunțul de concurs general EPSO/
AST/117/11 și, în special, pentru motivul că nu deținea o
diplomă de studii de învățământ superior în domeniul secre-
tariatului sau, alternativ, o diplomă de studii care să permită
accesul la învățământul superior, urmată de experiență
profesională cu o durată minimă de trei ani în domeniul
secretariatului și în cadrul căreia atribuțiile să fie direct legate
de activitatea de secretariat, astfel cum este descrisă la titlul I
din anunțul de concurs.
- anularea oricărui act ulterior și, dacă este cazul, a oricărei
măsuri pe care comisia de evaluare o va adopta în raport cu
excluderea reclamantului din concursul în cauză;
- în subsidiar, în cazul în care nu este posibil ca reclamantul
să participe la așa-numita fază a doua a concursului,
obligarea pârâtei la plata către reclamant a unei sume
stabilite provizoriu *ex aequo et bono* la 10 000 de euro cu
titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material și moral,
precum și în temeiul prejudiciilor aduse carierei sale,
majorată cu dobânzi de întârziere la rata legală, începând
de la data introducerii acțiunii;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 15 mai 2012
— Simões Dos Santos/OAPI**

(Cauza F-27/08 RENV) ⁽¹⁾

(2012/C 194/48)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei, ca urmare a
unei soluționări amiabile.

⁽¹⁾ JO C 158, 21/6/08, p. 25.

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO